

GŁOS BRATA

Pismo Parafii św. Brata Alberta - Gdańsk Przymorze

LATO 2016 r.

Nr 2 (68)

fot. Wojciech Milewski

„Każdy człowiek, który przychodzi na świat jest kandydatem na świętego”.

Ks. Abp Tadeusz Gocłowski, Gdańsk, kościół św. Elżbiety, 1.11.1985 r.

TRIDUUM PASCHALNE

Słowo od Księdza Proboszcza

Kolejny rok pracy duszpasterskiej dobiega końca. Czujemy już zapach wakacji a wielu z nas snuje plany urlopowe. Zanim jednak na dobre to wszystko stanie się faktem pragniemy troszkę powspominać. A jest do czego wracać. W naszej parafii w ostatnich miesiącach wiele się działo, czego potwierdzeniem są uśmiechnięte twarze przedszkolaków, dzieci i ich opiekunów. Nie mniej interesujące były wydarzenia z udziałem młodzieży i studentów. Znalazło się też coś dla dorosłych i seniorów. Biorąc do ręki kolejny numer Głosu Brata warto to raz jeszcze przywołać i z uznaniem pomyśleć o wszystkich, którzy pięknie dzielą się swoimi talentami. Pragnę im wszystkim podziękować i zapewnić o mojej modlitewnej pamięci. Wszystkich zaś parafian zapraszam do aktywnego udziału w Diecezjalnych Dniach poprzedzających Świątowe Dni Młodzieży w Krakowie. Niech ten czas spędzony z pielgrzymami z Martyniki, Włoch i Francji będzie okazją do pogłębienia naszej więzi z Chrystusem.

*Z uśmiechem, życzliwością i modlitwą
Ks. Proboszcz Grzegorz Stolczyk*

21 maja br. ks. abp Sławoj Leszek Głódz w Bazylice Mariackiej w Gdańsku udzielił święceń prezbyteratu dwunastu diakonom. Cieszymy się, że jeden z nich - ks. mgr Paweł Pieper pochodzący z parafii pw. św. Faustyny Kowalskiej w Pucku, od 1 lipca podejmie obowiązki wikariusza w naszej wspólnocie parafialnej.

W sobotę 21 maja 2016 r., diakoni Gdańskiego Seminarium Duchownego w Oliwie, którzy w tym roku odbywali praktykę duszpasterską w naszej parafii, przyjęli święcenia kapłańskie. W poniedziałek 6 czerwca, już neoprezbiterzy: ks. Kamil Zakaszewski i ks. Jan Rzeszewicz celebrowali uroczystą Mszę św. prymicyjną w naszym kościele. Na początku życzenia złożyli: dzieci, młodzieży i dorosłych. Na zakończenie księża neoprezbiterzy udzieliли wszystkim prymicyjnego błogosławieństwa.

Z ŻYCIA NASZEJ PARAFII

12 III – rozpoczęły się rekolekcje wielkopostne dla dzieci i młodzieży gimnazjalnej, które poprowadził ks. Karol Wnuk.

17-18 III – swoje szkolne rekolekcje miała młodzież szkół średnich.

18 III – odbyła się w kościele rodzinna droga krzyżowa o godz. 20.00 przygotowana przez parafian. Całe rodziny o godz. dały świadectwo swojej wiary jednocząc się z Chrystusem dźwigającym krzyż.

19 III – odbył się autokarowy wyjazd na drogę krzyżową do Kalwarii Wejherowskiej.

19 III – w uroczystość św. Józefa mogliśmy uczestniczyć w dodatkowej Mszy św. o godz. 9.00.

20 III – w Niedzielę Palmową uroczyste poświęcenie palm wraz z procesyjnym wejściem do świątyni miało miejsce przed Mszą św. o godz. 13.00 a podczas każdej Mszy św. święcenie palm wiernych.

24 III – w Wielki Czwartek w dzień ustanowienia Sakramentów Eucharystii i Kapłaństwa dziękowaliśmy podczas Wieczery Pańskiej o godz. 18.00 za posługę w naszej parafii – ks. Proboszczowi i wszystkim Kapłanom, a także składaliśmy życzenia Siostrzom Betankom w 86. rocznicę powołania ich Zgromadzenia.

25 III – w Wielki Piątek wieczorne nabożeństwo i adoracja krzyża. Na zakończenie liturgii przeniesienie Najświętszego Sakramentu do grobu i adoracja do godz. 24.00. Zaś o godz. 23.00 śpiewaliśmy Gorzkie Żale.

25 III-3 IV – przed Świętem Miłosierdzia Bożego odmawialiśmy nowennę do Bożego Miłosierdzia.

26 III – w Wielką Sobotę przeżywaliśmy Wigilię Paschalną. O 7.30 wspólnie odmówiliśmy modlitwę Kościoła zwaną Jutrznia. Od godz. 10-15 mogliśmy poświęcić pokarmy wielkanocne.

• wieczorną liturgię Wielkiej Soboty połączoną z procesją rezurekcyjną rozpoczęliśmy o godz. 22.00.

27 III – w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego odprawiliśmy Msze św. wg porządku niedzielnej.

28 III – Poniedziałek Wielkanocny – taca w tym dniu przeznaczona na KUL.

2 VI – kilkadziesiąt osób modliło się w przymorskim parku przy pomniku upamiętniającym Jana Pawła II i zasłużonego dla naszej niepodległości amerykańskiego prezydenta Romalda Reagana. Modlitwę poprowadził ks. Marek Płaza.

3 VI – II. Niedziela Wielkanocna kończy Oktawę Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego jest ona także Świętem Bożego Miłosierdzia. W Godzinę Miłosierdzia, czyli o godz. 15.00 uczestniczyliśmy we Mszy św., której przewodniczył ks. Jerzy Stolczyk. Potem odmówiliśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

• nasz chór parafialny przygotował program słowno-muzyczny.

• parafianie przygotowali wystawę poświęconą Bożemu Miłosierdziu.

• w Niedzielę Bożego Miłosierdzia rozpoczyna się Tydzień Miłosierdzia. Celem tego Tygodnia jest przede wszystkim budzenie wrażliwości na potrzeby bliźnich: chorych, samotnych, bezrobotnych, bezdomnych i prześladowanych.

4 VI – obchodziliśmy Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Jest to także dzień Świętości Życia. Podczas Mszy św. o godz. 9.00 i 18.00 można było złożyć przyrzeczenie Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.

7 IV-15 VI – w naszej parafii odbył się kurs Alpha. Jest to cykl dziesięciu spotkań w przyjaznej atmosferze, na którą składa się posiłek, mini-wykład oraz dyskusja w małej grupie. Kurs adresowany jest przede wszystkim do osób, które chciałyby uzyskać odpowiedź na najbardziej podstawowe pytania dotyczące wiary.

10 VI – rozpoczniemy VIII Ogólnopolski Tydzień Biblijny.

12 IV – o godz. 20.00 odbyło się w kościele nabożeństwo Drogi Światła.

16-17 IV – nasza parafia odbyła 2-dniową, autokarową pielgrzymkę do Gniezna, Częstochowy i Krakowa aby w ten sposób uczcić Jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski oraz Jubileusz Miłosierdzia.

17 IV – młodzież ze Szkolnych Kół Caritas uczestniczyła w akcji „Żonkil”. Nabywając przed kościołem żonkila mogliśmy wesprzeć działalność hospicjów w Archidiecezji Gdańskiej.

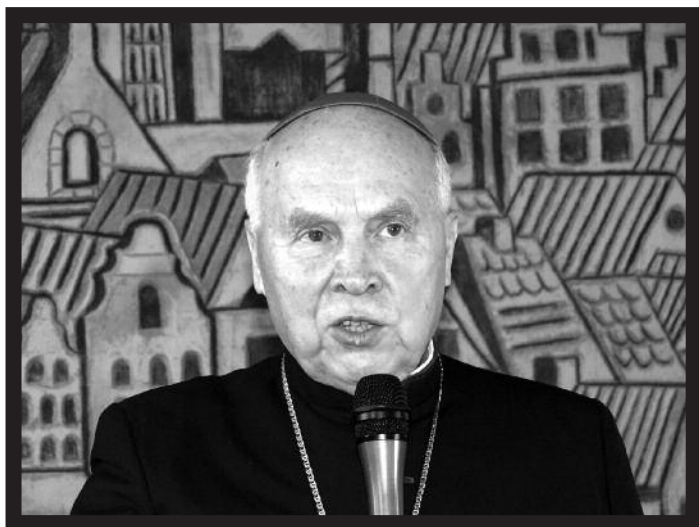
11 V – w ramach przygotowań do ŚDM odbyło się IV forum pt. „Cum Petro, et sub Petro, czyli dlaczego warto być katolikiem?”. Gośćmi wieczoru byli: ks. Krystian Wilczyński z DSG i dominikanin o. Adam Szustak.

20 V – biskup Wiesław Szlachetka udzielił Sakramentu Bierzmowania młodzieży gimnazjalnej oraz dorosłym.

22 V – podczas Mszy św. o godz. 11.00 uczniowie klas II przystąpili po raz pierwszy do Komunii św.

4 VI – młodzież z naszej parafii wyjechała na spotkanie nad Jeziorem Lednickim. „XX Lednica” odbyła się pod hasłem „AMEN!”

Ks. Arcybiskup Tadeusz Goćłowski CM

W dniu 3 maja 2016 roku, w uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, odszedł do Domu Miłosiernego Ojca w 84 roku życia, 60 roku kapłaństwa i 33 roku biskupstwa Ksiądz Arcybiskup Tadeusz Goćłowski, pierwszy Metropolita Gdański.

6 maja odbyła się Msza Święta Pogrzebowa z udziałem Episkopatu Polski pod przewodnictwem Ks. Abpa Sławoja Leszka Głódzia Metropolity Gdańskiego, homilię wygłosił Ks. Abp Henryk Muszyński. Po Mszy Świętej trumnę z ciałem Księdza Arcybiskupa Seniora przeniesiono do Krypty Biskupów Gdańskich.

Arcybiskup Tadeusz Goćłowski, urodził się 16 września 1931 roku w Piskach na Mazowszu, niedaleko Łomży. Atmosferę domu rodzinnego wspominał jako głęboko patriotyczną i przepojoną duchem wiary. W wieku 15 lat rozpoczął naukę w Niższym Seminarium Duchownym Księża Misjonarzy św. Wincentego á Paulo w Krakowie. W październiku 1949 roku został przyjęty do Zgromadzenia Księża Misjonarzy, w którym złożył śluby wieczyste w dniu 15 grudnia 1951 roku. W latach 1951-1956 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Instytucie Teologicznym Księża Misjonarzy w Krakowie. Świecenia prezbiteratu przyjął w dniu 24 czerwca 1956 roku. W latach 1956-1959 kontynuował studia na Wydziale Prawa Kanonicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, które ukończył ze stopniem licencjata. W kolejnych latach wykładał łacinę i prawo kanoniczne w Instytucie Teologicznym Księża Misjonarzy w Krakowie oraz (od 1 października 1960 roku) w Biskupim Seminarium Duchownym w Gdańsku-Oliwie. W latach 1969-1970 studiował na Wydziale Prawa Kanonicznego Papieskiego Uniwersytetu Świętego Tomasza z Akwinu w Rzymie, gdzie w roku 1970 uzyskał doktorat. W latach 1971-1973 i 1982-1983 sprawował urząd rektora gdańskiego seminarium. W tym czasie (w latach 1973-1982) był wizytatorem polskiej prowincji Zgromadzenia Księża Misjonarzy w Krakowie.

22 marca 1983 r. został mianowany biskupem pomocniczym diecezji gdańskiej. Świecenia biskupie otrzymał 17 kwietnia 1983 r. w bazylice Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Gdańsku. Udzielił mu ich kardynał Józef Glemp, prymas Polski, któremu towarzyszyli Lech Kaczmarek, biskup diecezjalny gdański i Albin Małysiak, biskup pomocniczy krakowski. Jako dewizę biskupią przyjął słowa „Credite Evangelio” (Zawierzcie Ewangelii). W latach 1983-1984 sprawował urząd wikariusza generalnego diecezji. Po śmierci biskupa Lecha Kaczmarka pełnił urząd administratora diecezji.

31 grudnia 1984 roku papież św. Jan Paweł II mianował go biskupem diecezjalnym diecezji gdańskiej. Ingres do katedry Trójcy Przenajświętszej w Gdańsku-Oliwie odbył 2 lutego 1985 roku. 25 marca 1992 roku, w związku z utworzeniem metropolii gdańskiej, został wyniesiony do godności arcybiskupa metropolity. Paliusz metropolitalny otrzymał w Bazylice św. Piotra w Rzymie 29 czerwca 1992 roku.

Od samego początku patronował rozwojowi, najpierw podziemnych, a później oficjalnych struktur „Solidarności”. W wolnej Polsce przez wiele lat uczestniczył w pracach Komisji Wspólnej Rządu i Episkopatu. Patronował Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia. Dwukrotnie: w roku 1987 i 1999 gościł w Gdańsku papieża Jana Pawła II podczas jego podróży apostolskich do Polski. 17 kwietnia 2008 roku papież Benedykt XVI przyjął jego rezygnację z urzędu arcybiskupa metropolity gdańskiego.

W ramach prac Konferencji Episkopatu Polski wszedł w skład Rady Głównej (od roku 1996 Rady Stałej). Objął funkcje przewodniczącego Komisji ds. Duszpasterstwa Ludzi Pracy i Komisji ds. Duszpasterstwa Ludzi Morza. Został członkiem Komisji ds. Seminariów Duchownych, Komisji ds. Zakonnych, Komisji Prawnej i Komisji *Iustitia et Pax*, a także referentem ds. Biskupów Emerytów. Został członkiem Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Migrantów i Podróżnych oraz Kongregacji ds. Biskupów.

W 2003 r. został laureatem Medalu Świętego Brata Alberta. W 2006 roku otrzymał Złoty Medal Zasłużony Kulturze *Gloria Artis*, przyznany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2008 r. otrzymał Honorowe Wyróżnienie za Zasługi dla Województwa Pomorskiego. Postanowieniem prezydenta RP Bronisława Komorowskiego z 9 listopada 2011 roku został odznaczony Orderem Orła Białego.

Arcybiskup Tadeusz Goćłowski przez lata swojej posługi, wniósł ogromny wkład w formację intelektualną oraz duchową wielu kapłanów i ludzi świeckich. Niestrudzenie i z wielkim oddaniem służył wiernym najpierw Diecezji, a później Archidiecezji Gdańskiej. Jako Arcybiskup Emeryt, do ostatnich chwil pełnił posługę pasterską w Archidiecezji Gdańskiej.

Requiescat in pace.

za: <http://diecezja.gdansk.pl/>

KS. ABP TADEUSZ GOĆŁOWSKI W NASZEJ PARAFII

1-2 III 1988 r. – poświęcenie nowowbudowanej kaplicy parafialnej

9 XII 2006 r. – wizytacja kononieczna, spotkanie z dziećmi

9 XII 2006 r. – wizytacja kononieczna, spotkanie z rodzicami księży i kleryków pochodzących z naszej parafii

1-2 III 1988 – nawiedzenie peregrynującego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej

10 V 2010 r. – bierzmowanie młodzieży

4 III 2003 r. – Msza św. rocznicowa

22 V 2013 r. – bierzmowanie młodzieży

KS. ABP TADEUSZ GOĆŁOWSKI W NASZEJ PARAFII

4 III 2003 r. – Zdjęcie z Liturgiczną Służbą Ołtarza z okazji Mszy św. rocznicowej

15 XI 2003 r. – poświęcenie klasztoru s. betanek i erygowanie kaplicy pw. Chrystusa Króla

9 V 2006 r. – Bierzowanie młodzieży

9 XII 2006 r. – Wizytacja kanoniczna u sióstr betanek

2010.01.10 – Błogosławieństwo konfesjonatów

10 V 2010 r. – Bierzowanie młodzieży

10 V 2010 r. – Bierzowanie młodzieży

17 VI 2014 r. – Msza św. odpustowa, błogosławieństwo nowej monstancji

Pożegnanie ks. Arcybiskupa Tadeusza Gocłowskiego CM

W piątek 6 maja, wierni Kościoła Gdańskiego pożegnali swojego Arcypasterza – Księdza Arcybiskupa Seniora Tadeusza Gocłowskiego. Ksiądz Arcybiskup odszedł do domu Ojca 3 maja 2016 roku, w dniu święta NMP Królowej Polski. Uroczystości pogrzebowe zgromadziły w oliwskiej archikatedrze tysiące wiernych, 30 biskupów, kilkuset duchownych, przedstawiciele władz państwowych i lokalnych. W pożegnalnych wystąpieniach hierarchów i osób z różnych środowisk przedstawiono ogromne zasługi Księdza Arcybiskupa dla Kościoła i kraju. Dzięki Księdzu Arcybiskupowi mogliśmy dwukrotnie gościć na Wybrzeżu Ojca Świętego Jana Pawła II. W związku z wizytą Ojca Świętego w 1987 roku, Tadeusz Gocłowski, ówczesny biskup diecezjalny, powołał Kościelną Służbę Porządkową, której zadaniem było utrzymanie porządku podczas masowych zgromadzeń wiernych z udziałem papieża. Było nas wówczas, członków Kościelnej Służby Porządkowej, ponad 10 tysięcy. Po zakończeniu wizyty Ojca Świętego wielu braci wyraziło gotowość dalszego służenia Kościołowi Gdańskiemu. Zostało wówczas utworzone duszpasterstwo Kościelnej Służby Mężczyzn „Semper Fidelis” na szczuble diecezji (później archidiecezji) i w parafiach.

Już w nowych strukturach KSM pilnowała porządku na sopockim hipodromie podczas drugiej wizyty Ojca

Świętego w 1999 roku oraz we wszystkich zgromadzeniach na szczuble diecezjalnym i w parafiach. Uczestnictwo w życiu KSM to dla braci możliwość stałej formacji duchowej. Służą temu pielgrzymki do różnych sanktuariów w kraju i w diecezji, comiesięczne spotkania w grupach parafialnych, uroczystości rocznicowe z udziałem Biskupa, dni skupienia. Ksiądz Arcybiskup był w stałym kontakcie z braćmi KSM. Jako gość specjalny przybywał do uczestników rekolekcji wielkopostnych w Straszynie. Przewodniczył prawie wszystkim uroczystościom rocznicowym KSM.

W homilii podczas uroczystości XX-lecia KSM w lutym 2007 r. powiedział: „Kościelna Służba Mężczyzn to nie tylko zwarta grupa mężczyzn, którzy pilnują porządku w momencie, kiedy przyjeżdża papież, ale Kościelna Służba Mężczyzn to są apostołowie, czyli posłani. Apostolos, to jest posłany do głoszenia Ewangelii. Może nie w znaczeniu jak biskup czy kapłan, ale w wymiarze apostoła świeckiego, gdy mamy nigdy nie zastąpione miejsce w rodzinie, w Kościele i w państwie...”

Po latach możemy powiedzieć, że Ksiądz Arcybiskup był naszym duchowym ojcem, a Jego odejście wywołuje w nas smutek jak odejście naszego biologicznego ojca.

Stanisław Mazurek

Nuncjusz apostolski w Polsce Celestino Migliore odczytał list kondolencyjny papieża Franciszka

Uroczystościom pogrzebowym z udziałem Episkopatu Polski i Mszy św. w archikatedrze w Gdańsku-Oliwie przewodniczył Metropolita Gdański ks. arcybiskup Sławoj Leszek Głódz

Homilię podczas Mszy św. pogrzebowej wygłosił abp Henryk Muszyński

Przeniesienie trumny do Krypty Biskupów Gdańskich w Archikatedrze Oliwskiej

fol. Wojciech Milewski

Droga Krzyżowa na Kalwarii Wejherowskiej

Rodzinna Droga Krzyżowa

Ostatnia wielkopostna droga krzyżowa w naszej parafii przeżywana jest w nieco innej formie niż pozostałe. Odbywa się jedno nabożeństwo, w którym uczestniczą całe rodziny i wspólnoty parafialne. Tegoroczna droga krzyżowa była wyjątkowa z jeszcze jednego powodu. Wpisała się ona w nasze przygotowania do Światowych Dni Młodzieży. Tradycyjne rozważania poszczególnych stacji zostały zastąpione scenkami odgrywanymi przez naszych parafian. Hipotetycznie mogły one wydarzyć się w naszych przymorskich mieszkaniach... To właśnie dlatego uczestnictwo w nabożeństwie przysporzyło wielu wzruszeń i przemyśleń, choćby jak to, które nadesłała jedna z parafianek: „Bardzo dziękuję za zorganizowanie piątkowej Drogi Krzyżowej. Chcę też powiedzieć, że była to najbardziej niesamowita Droga Krzyżowa, w jakiej miałam możliwość uczestniczyć. Bardzo mocno ją przeżyłam... Odgrywane sceny świetnie dopełniały słowa czytane przez siostrę oraz komentarz. Nie wiem, kto jest autorem tego scenariusza, ale

chwała Panu za tę osobę. I nasza kochana Kinga tak pięknie zbudowała nastrój muzyczny. Byłam bardzo poruszona... Stacja VI, święta Weronika, ta chusta... i postawa sąsiadki przypomniły mi, że tak naprawdę niewiele trzeba, aby sprawić komuś radość i że warto wyjść przed szereg, zrobić coś dobrego, podarować komuś miły gest. Przypomniałam sobie, jak w mojej rodzinnej miejscowości, przychodziły do mojego domu sąsiadki i też przynosiły jakieś owoce, warzywa, czasem gotowe przetwory, ciasto, świeżo upieczony chleb... Mam naprawdę wspaniałych sąsiadów. Urodziłam się w cudownej wiosce! Wiele cudownych wspomnień przywołały we mnie te sceny, które budują wiarę w ludzi, w ludzką dobroć. Albo stacja XI i scena z młotkiem. Ta scena jest mi w jakiś sposób bliska... Nieodkryte gwoździe w sercu, wieloletni nienazwany żal, ból na myśl o tacie, o rodzicach... To takie prawdziwe... Jadę na święta do rodzinnego domu i już wiem, że to będzie powrót inny niż poprzednie. Dziękuję! Chwała Panu!”

Droga Krzyżowa brzegiem zatoki

W ostatnich latach bardzo dużą popularnością cieszą się tzw. ekstremalne drogi krzyżowe. W minioną sobotę, 12 marca 2016 r., nasze Duszpasterstwo Akademickie „Lux Cordis” podjęło podobny, choć na trochę mniejszą skalę, wysiłek.

Wieczorowa pora, ponad 12-kilometrowa trasa brzegiem Zatoki Gdańskiej z orłowskiego klifu do kościoła św. Brata Alberta, trzy godziny w milczeniu przerywanym

rozważaniami odczytywanymi na poszczególnych stacjach - tak wyglądała nasza Nadmorska Droga Krzyżowa.

Dla każdego z kilkunastoosobowej grupy uczestników było to z pewnością niezwykle wielkopostne przeżycie, wpisujące się w trud przygotowań do zbliżających się świąt wielkanocnych.

Ks. Mateusz Konkol

Droga Krzyżowa dla dzieci

Kurs ALPHA w naszej parafii!

BÓG NA WŁASNE OCZY Od 6 kwietnia do 8 czerwca 2016 roku w naszej parafii trwał Kurs Alfa. W każdy środy wieczór duża salka na plebanii wypełniała się grupą ludzi, którzy wspólnie rozważali najważniejsze aspekty związane z chrześcijaństwem, starając się odpowiedzieć na pytania tj. np. Kim jest Jezus Chrystus? Na czym opiera się nasza wiara? oraz: Jak przeciwstawić się złu? Każde spotkanie rozpoczynało się wspólną kolacją, która sprzyjała zacieśnieniu więzi między uczestnikami, następnie przedstawiciele wspólnoty „Chrystus Powróci” prowadzili specjalnie przygotowane wykłady tematyczne. Ostatnim punktem spotkań były rozmowy w grupkach, na których każdy mógł podzielić się refleksjami na temat wykładu, zadać pytanie, podzielić się swoim świadectwem wiary. Ważnym elementem kursu, był weekendowy wyjazd, który odbywał się 6-8 maja i cały był poświęcony osobie Ducha Świętego. Kurs Alfa dostarczył uczestnikom zdrową dawkę istotnych faktów związanych z chrześcijaństwem, umożliwił spotkanie ze Słowem i żywym Bogiem, jak również sprzyjał zawiązaniu się wartościowych relacji.

Kasia Mystkowska

Spotkania biblijno-katechetyczne

Tygodniu Biblijnym ruszyły w naszej parafii spotkania biblijno-katechetyczne dla dorosłych.

Łączy nas ciekawość Słowa Bożego oraz wiara w to, że zostało ono zapisane z myślą także o nas. Na pierwszy ogień idzie „Ewangelia według św. Marka”. Lektura z komentarzem tej księgi przeplatana będzie katechezami o postaciach ze Starego Testamentu. Przewidziane jest miejsce na pytania i rozmowę.

Zaprasza ks. dr Krzysztof Grzemski

Czas: czwartki, godz. 19.00

Miejsce: salka na plebanii (na domofonie – przycisk „Czytelnia”)

Plan na najbliższe tygodnie:

2 VI – Ewangelia wg św. Marka: rozdział 2

9 VI – Bohaterowie Starego Testamentu:

Jakub – „walczący z Bogiem i ludźmi” (Rdz 25,19-35,29)

16 VI – Ewangelia wg św. Marka: rozdział 3

23 VI – Bohaterowie Starego Testamentu:

Józef – „szukający swoich braci” (Rdz 37-50)

- ✦ Jesteś zainteresowany Biblią?
- ✦ Masz pytania dot. Pisma św. czy spraw związanych z wiarą?
- ✦ Lubisz czytać Ewangelię?
- ✦ A może chciałbyś zacząć, lecz nie masz odwagi?

SPRÓBUJMY RAZEM

SPOTKANIA
biblijno-katechetyczne
dla dorosłych

ZAPRASZAMY

w czwartki o 19.00 do salki na plebanii

Wolontariusze ŚDM ruszają w teren

reprezentacja sztabu wolontariuszy ŚDM

W czerwcu wolontariusze rozpoczęli odwiedzanie rodzin, które zechciały przyjąć pielgrzymów zdążających na Światowe Dni Młodzieży. Nasi sztabowcy będą rozmawiali z gospodarzami o szczegółach wydarzenia: zapoznają z programem dni w parafii, odpowiedzą na pytania, wręczą „rozmówki”...

Przypominamy, że w ramach Dni w Diecezjach (20-25 lipca) w naszej parafii gościć będziemy młodych z Włoch, Francji i Martyniki. Wolontariusze posiadają specjalne identyfikatory z pieczęcią parafii i podpisem księdza proboszcza.

ks. Krzysztof Borysewicz

Sobotnia katecheza dla przedszkolaków

Procesja w Niedzielę Palmową

20 marca 2016 r. przeżywaliśmy Niedzielę Męki Pańskiej zwyczajowo zwaną Niedzielą Palmową. Wspominaliśmy uroczysty wjazd Jezusa do Jerozolimy, kiedy tłumy ludzi witały Go z gałązkami drzew w rękach.

Tego dnia Msza Święta o godz. 11.00 została poprzedzona procesją dzieci trzymających palmy. Po poświęceniu palm Ksiądz Wojciech odczytał fragment o wjeździe Jezusa do Jerozolimy, po czym wszyscy uroczystie weszli do kościoła machając palmami i naśladując tych, którzy dwa tysiące lat temu witali Pana Jezusa w Jerozolimie.

ks. Mateusz Konkol

Uroczystości odpustowe ku czci św. Wojciecha

Tegoroczne uroczystości odpustowe ku czci św. Wojciecha, patrona Polski i Archidiecezji Gdańskiej, przypadły w szczególnym okresie. Zbiegły się bowiem z obchodami 1050. rocznicy Chrztu Polski. Chrzest Polski i męczeństwo św. Wojciecha występują w ścisłym związku ze sobą. Chrzest Polski otworzył drogę ewangelizatorom do sąsiadujących z Polską pogańskich krain. Drogą tą poszedł św. Wojciech. Jego śmierć stała się nie tylko początkiem chrześcijaństwa na pomorskiej ziemi, ale również przyczyniła się do wzmocnienia wiary w młodym, już chrześcijańskim, państwie polskim.

Uroczystości odpustowe odbyły się 17 kwietnia 2016 roku, w IV Niedzielę Wielkanocną. Ich początkiem było wyjście o godz. 9.00 spod bazyliki Mariackiej pieszej pielgrzymki z relikwiami św. Wojciecha na 6-kilometrową trasę do Świętego Wojciecha – miejsca centralnych uroczystości. Pielgrzymce przewodniczyła Kościelna Służba Mężczyzn „Semper Fidelis” Archidiecezji Gdańskiej z jej duszpasterzem księdzem kanonikiem Zdzisławem Różem. Po procesyjnym wejściu uczestników uroczystości na Wojciechowe Wzgórze została odprawiona uroczysta Msza święta w intencjach: Ojca Świętego Franciszka, Kościoła w Polsce i Archidiecezji Gdańskiej oraz własnych. W szczególności Msza święta była wielkim dziękczynieniem za dar Chrztu Świętego i osiem lat pasterskiej posługi w Gdańskim Kościele ks. abp. Leszka Słwoja Głódzia, Metropolity Gdańskiego.

Mszy św. przewodniczył i homilię wygłosił ks. abp Henryk Nowacki, nuncjusz apostolski w krajach nordyckich. W koncelebrze uczestniczyli: ks. abp Sławoj Leszek Głódź, ks. bp Wiesław Szlachetka, ks. bp Zbigniew Zieliński i kilku

dziesięciu kapłanów. Duchowo obecny był również ks. abp Senior Tadeusz Gołowski.

W wygłoszonej homilii ks. abp Henryk Nowacki mówił m.in. o znaczeniu misji ewangelizacyjnej św. Wojciecha dla kolejnych pokoleń. „Mijają stulecia, a blask jego świętości nie tylko nie przygasa, ale wciąż płonie, będąc drogowskazem dla przyszłych pokoleń. Moc jego świętości przekracza wszystkie prawa przemijania czasu. Otrzymał bowiem nadprzyrodzoną siłę pochodzącą nie od człowieka, ale od Boga” powiedział hierarcha.

W kontekście jubileuszowych obchodów Chrztu Polski ważnym elementem w sprawowanej liturgii było odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych przez uczestników uroczystości. Na zakończenie Mszy św. ks. abp Henryk dziękując za wspólną modlitwę powiedział: „Ta modlitwa jest największą siłą, największą naszą mocą. Ona wyzwala w nas radość, wyzwala w nas entuzjizm wiary, pozwala nam iść drogami życia, pomimo nieraz drogi krzyżowej, drogi ciężkiej...”

Sprokowany przez naszego archidiecezjalnego Duszpasterza ks. abp Henryk opowiedział nam o swojej misyjnej pracy, m.in. w Nikaragui i krajach skandynawskich. Kościół polski wspomaga kraje, w których brakuje księży. Np. w Szwecji, na 160 wszystkich księży 70 przypada z Polski. Podobnie jest w Norwegii. W całym kraju pracuje 70 księży, z tego połowa to są księża z Polski.

Sympatycznym gestem ze strony hierarchów było nawiązywanie rozmów z wiernymi po skończonej uroczystości.

Tekst i zdjęcia: Stanisław Mazurek

XXIX lat w służbie Bogu i Kościołowi Gdańskiemu

Szóstego marca 2016 roku wspólnota braci Kościelnej Służby Mężczyzn „Semper Fidelis” Archidiecezji Gdańskiej przeżywała 29. rocznicę jej powołania. Z tej okazji, w kościele św. Ignacego Loyoli w Gdańsku-Oruni, została odprawiona uroczysta Msza święta dziękczynna. Mszy świętej przewodniczył ks. bp Zbigniew Zieliński, wieloletni Archidiecezjalny Duszpasterz tej formacji. Koncelebransami byli: ks. prałat Henryk Kilaczyński – proboszcz gościnnej parafii, ks. kanonik Zdzisław Róż - Archidiecezjalny Duszpasterz KSM oraz księża kapelani wspólnot parafialnych. Parafię św. Brata Alberta reprezentował ks. Wojciech Lange. Uroczystość uświetniały poczty sztandarowe grup parafialnych KSM.

Księża Biskupa powitali: gospodarz uroczystości ks. prałat Henryk Kilaczyński oraz Archidiecezjalny Moderator KSM brat Ryszard Bednarczyk. Przed rozpoczęciem Eucharystii św. odbyła się procedura przyjęcia nowych członków KSM i złożenie przez nich ślubowania.

W wygłoszonej homilii ks. Biskup nawiązał do najważniejszych wydarzeń tego roku w życiu Kościoła, z którymi zbiega się 29- lecie naszej służby. Wydarzenia te to: przeżywanie czasu Wielkiego Postu, przygotowania do Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski i Rok Święty Miłosierdzia Bożego. Można zapytać: jak wydarzenia te wpływają na nas, zrzeszonych we wspólnocie KSM. Wspomnienie Chrztu Polski „jest zaproszeniem, aby każdy z nas zapytał siebie samego: co uczyniłem ze swoim chrztem, aby na wzór tego, który jest naszym patronem, św. Jana Pawła II, odbyć duchową pielgrzymkę do miejsca, w którym zostaliśmy ochrzczeni, włączeni do wspólnoty Kościoła. Pamiętamy ten obraz jego pierwszej pielgrzymki, gdy udał się do Wadowic, do swojego parafialnego, rodzinnego kościoła. Tam, w bocznej nawie przy chrzcielnicy, długo się modlił, a potem powiedział: - Tu wszystko się zaczęło. Dzisiaj sięgamy myślą, wyobraźnią, do tego miejsca, w którym wszystko się zaczęło i chcemy zdać sprawę Bogu, na ile to, co się przy naszej chrzcielnicy zaczęło, stało się chlubą i bogactwem naszego życia. Na ile przynależność do KSM, łaska chrztu, w nas, ale także w Kościele, któremu chcemy służyć, została pomnożona”.

Nasze tegoroczne spotkanie łączy się z przeżywaniem Świętego Roku Miłosierdzia Bożego. Zaangażowanie w życie Kościoła poprzez przynależność do KSM pozwala nam być autentycznymi, na miarę czasu, na miarę potrzeb, świadkami Bożego Miłosierdzia w świecie, w Kościele i w naszych domach - powiedział ks. Biskup.

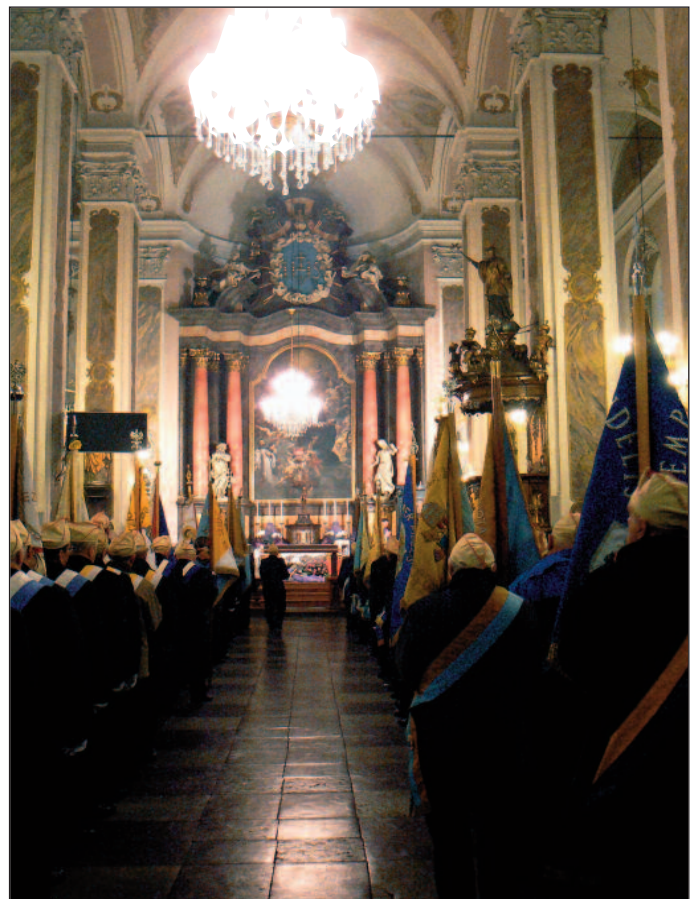
Za przewodniczenie Eucharystii świętej i za wygłoszone słowo Boże, dziękował ks. Biskupowi nasz Archidiecezjalny Duszpasterz ks. kanonik Zdzisław Róż. Ksiądz Zdzisław dziękował również za siedem lat duszpasterzowania naszej wspólnoty. „Można powiedzieć, że Ty jesteś jednym z nas, jesteś naszym Biskupem” zakończył ks. Zdzisław.

Zabytkowy, pojezuicki kościół św. Ignacego Loyoli, od 2011 roku kolegiata, powstał w 1755 roku. Znajduje się

w historycznym rejonie Stare Szkoty. Jest to budowla trzynawowa w stylu późnego gotyku. W jego wyposażeniu znajduje się wiele zabytkowych przedmiotów, między innymi: dziesięć bocznych ołtarzy, malowidło z 1908 roku przedstawiające Ignacego Loyolę, organy z 1876 roku i in. Przy kościele stoi wybudowana w 1777 roku drewniana dzwonnica.

Tekst i zdjęcia: Stanisław Mazurek

I Komunia Święta, 22 maja 2016 r.

Pielgrzymka w Roku Świętym

W dniach 16-17 kwietnia uczestniczyłam w parafialnej pielgrzymce autokarowej „Gniezno - Jasna Góra - Kraków” zorganizowanej z okazji Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski oraz Nadzwyczajnego Roku Miłosierdzia, aby polecać głównym patronom Polski swoje intencje modlitewne.

Pierwszym miejscem, do którego przybyliśmy, była świątynia pw. Najświętszej Maryi Panny i św. Wojciecha w Gnieźnie. Tu swą siedzibę mieli arcybiskupi gnieźnieńscy, którzy od 1418 do 1992 r. piastowali godność prymasa Polski i do czego powrócono w 2009 r. Jako obiekt architektoniczny świątynia jest pomnikiem kultury polskiej o najwyższym znaczeniu.

Po modlitwie zaczęliśmy zwiedzanie katedry. W środkowej części prezbiterium znajduje barokowa konfesja z 2. poł. XVII w. Pod ozdobnym baldachimem, na wysokim cokole, spoczywa srebrna trumna z relikwiami św. Wojciecha, częściowo zrekonstruowana po zniszczeniach dokonanych w akcie wandalizmu. Na wieku trumienki jest rzeźbiona postać Świętego a na bokach widnieje 10 płaskorzeźb ze scenami z Jego życia. Trumienkę podtrzymują przedstawiciele czterech stanów dawnej Rzeczypospolitej: rycerz, duchowny, mieszczanin i chłop. Całość spoczywa na sześciu orłach.

W nawie bocznej katedry, przy wieży południowej, eksponowane są Drzwi Gnieźnieńskie – jeden z ważniejszych zabytków okresu romańskiego w Europie. Nazywano je „Gemma civitatis” – klejnotem Królestwa i są darem Mieszka III. Podwoje gnieźnieńskie składają się z dwóch skrzydeł odlanych z brązu. W 18 kwaterach przedstawione są sceny z życia św. Wojciecha. Skrzydła obramowane są ornamentem roślinnym, figurami ludzi i zwierząt, scenami pracy, polowań i walk. Ten cenny zabytek odnowiono w 1997 r.

Katedra gnieźnieńska była miejscem koronacji pięciu pierwszych królów Polski: Bolesława Chrobrego i Mieszka II (1025), Bolesława Śmiałego (1076), Przemysława II (1295), Wacława II (1300) i pochówku wielu wybit-

nych osób duchownych i świeckich. W świątyni w 997 r. złożono po śmierci ciało Dobrawy. Później znalazły się tam również doczesne szczątki św. Wojciecha. Współcześnie, w bocznej kaplicy, umieszczono tam także relikwie św. Jana Pawła II.

Następnie udaliśmy się do Muzeum Początków Państwa Polskiego, aby zwiedzić unikalną ekspozycję przygotowaną specjalnie na 1050. rocznicę Chrztu Mieszka I.

Wystawa podzielona została na trzy części. Zaraz po wejściu do sali wystaw znaleźliśmy się w „Gnieźnieńskim grodzie”, aby obejrzeć archeologiczne pozostałości zespołu grodowego – jednego z najważniejszych dla dynastii pierwszych Piastów. Pokazane eksponaty związane były z wyposażeniem domostw, elementami stroju i ozdób, a także narzędziami służącymi do wykonywania codziennych czynności. Można było zapoznać się z dowodami działalności handlowej w początkowych latach ubiegłych wieków, co potwierdzały znaleziska dużych ilości monet pochodzących m.in. z mennic arabskich czy cesarzy niemieckich.

Mogliśmy zobaczyć także zarys rotundy, budowli na planie koła, w której w X w. umieszczono grób świętego Wojciecha. Był to ufundowany przez Mieszka I pierwszy kościół zbudowany w Gnieźnie. W tej części wystawy prezentowano najstarsze wizerunki świętego Wojciecha oraz obiekty związane z pielgrzymką cesarza niemieckiego Ottona III do grodu św. Wojciecha w 1000 r., która przeszła do historii jako Zjazd Gnieźnieński. Otton III wręczył wówczas polskiemu księciu Bolesławowi Chrobremu kopię włóczni św. Maurycego – symbol władzy królewskiej. Ten wyjątkowy eksponat, „świadek” początków naszej państwowości, nie był od wieków pokazywany publiczności. Były tam również eksponowane regalia królewskie, m.in. najslynniejszy polski miecz koronacyjny – „Szczerbiec”.

Następna część wystawy prezentowała przedmioty, których obecność była konsekwencją przyjęcia chrztu przez Mieszka I. Zachowały się drobne sprzęty, które mogły być używane podczas pierwszych mszy, jak chociażby nóż litur-

Kaplica Najświętszej Maryi Panny w Częstochowie

Konfesja św. Wojciecha w katedrze Gnieźnieńskiej

Konfesja św. Stanisława BM w Krakowie na Wawelu

giczny znaleziony na Ostrowie Lednickim służący do krojenia Chleba Eucharystycznego i po raz pierwszy eksponowana srebrna romańska patena, czyli talerzyk do kładzenia hostii z motywem „Manus Dei” (Ręki Boga) z XI w.

Gniezno było pierwszą stolicą metropolii kościelnej w Polsce. Na wystawie widzimy, jak wysoki był poziom kultury liturgicznej. Ilustrują to cenne księgi zwłaszcza mszały (Mszał Mikołaja Słupka z XV w., Mszał Krakowski z końca XV w.) oraz księgi teologiczne i prawnicze (dzieło teologiczne kanonika Tomasza Strzępińskiego, Spis praw Jana Łaskiego). Nie zabrakło także paramentów (naczyni liturgicznych), używanych w średniowieczu w uroczystych mszach katedralnych: zobaczyliśmy krzyż z relikwiami Drzewa Krzyża Świętego fundacji arcybiskupa Jakuba z Sienna; relikwiarz puszkowy św. Urszuli czy chociażby niemal kompletny strój pontyfikalny arcybiskupów gnieźnieńskich.

Ostatnią część ekspozycji poświęcono kościołowi archikatedralnemu w Gnieźnie. Otwierają ją Drzwi Gnieźnieńskie – kopia zabytku. Na wystawie prezentowane są także oryginalne fragmenty kamiennego romańskiego portalu. Przy pomocy wizualizacji cyfrowej mogliśmy zobaczyć, jak mógł wyglądać cały portyk ze słynnymi drzwiami w swoim pierwotnym umiejscowieniu.

Na tę wystawę zostały sprowadzone unikatowe eksponaty z pilnie strzeżonych skarbców kościelnych oraz ze zbiorów innych muzeów. Pokazano je w nowoczesnej aranżacji uzupełnionej prezentacjami multimedialnymi.

Kolejny etap naszej pielgrzymki prowadził nas do Sanktuarium Jasnogórskiego w Częstochowie, by w kaplicy

Cudownego Obrazu Matki Bożej, uczestniczyć we Mszy św. i zawierzyć naszą Ojczyznę, naszą parafię i wszystkie osobiste intencje modlitewne Królowej Narodu Polskiego.

Po Eucharystii, w wolnym czasie, można było zdecydować, czy udać się do: Skarbcza; Muzeum 600-lecia; Bastionu Św. Rocha; Arsenału; Kaplicy Pamięci Narodu czy pójść na wały jasnogórskie. Wybrałam salę rycerską, w której umieszczono pamiątkowe sztandary wojskowe i „Golgotę Jasnogórską” złożoną z 18 obrazów wotywnych Jerzego Dudy Gracza.

Następny dzień, a była to IV Niedziela Wielkanocna, rozpoczęliśmy od Mszy św. w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach, równo 100 dni przed przyjazdem papieża Franciszka na Światowe Dni Młodzieży.

17 sierpnia 2002 roku Ojciec Święty Jan Paweł II podczas swojej ostatniej pielgrzymki do Ojczyzny zawierzył w Łagiewnikach cały świat Bożemu Miłosierdziu. Treść tego aktu jest teraz na stałe umieszczona na ścianie sanktuarium obok prezbiterium. A my pielgrzymi w Nadzwyczajnym Roku Miłosierdzia znaleźliśmy się w centralnym punkcie kultu miłosierdzia. Bogu niech będą dzięki za możliwość modlitwy w tym miejscu. Mogliśmy także nabyć „Balsam Miłosierdzia dla duszy i ciała” wyprodukowany dla Rektora Sanktuarium.

Kolejne miejsce nawiedzenia, to kaplica klasztorna Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia z relikwiami św. Faustyny Kowalskiej i łaskami słynącym obrazem Jezusa Miłosiernego. Autor dzieła – Adolf Hyla – podarował ten obraz jako wotum dziękczynne za ocalenie rodziny z wypadków wojennych.

Ta niewielka świątynia służyła niegdyś tylko siostrom zakonnym i ich wychowankom. W tej kaplicy modliła się i doświadczyła nadzwyczajnych łask (m.in. objawień Pana Jezusa i Matki Najświętszej) siostra Faustyna. Apostołka Bożego Miłosierdzia Dzienniczek, w którym napisała m.in.: „Gdy się modliłam za Polskę, usłyszałam te słowa: Polskę szczególnie umiłowalem, a jeżeli posłuszna będzie woli mojej, wywyższę ją w potęgde i świętości. Z niej wyjdzie iskra, która przygotowuje świat na ostateczne przyjście moje.”. (Dz. 1732)

Święta Faustyna jest teraz nieustannie adorowana przez siostry zakonne, osoby duchowne i wiernych przybyłych z całego świata. I my mogliśmy ucałować Jej relikwie oraz modlić się przed obrazem Jezusa Miłosiernego.

W Łagiewnikach jest jeszcze jedno szczególne miejsce – to nowopowstałe Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się”, na które składa się świątynia i muzeum. Do kościoła prowadzą trzy wejścia z odlanymi z brązu drzwiami przedstawiających sceny z życia Jana Pawła II. Środkowe podwoje symbolizują wejście w III tysiąclecie i przedstawiają otwarcie przez Ojca Świętego Świętych Drzwi bazyliki watykańskiej w Wielkim Jubileuszowym Roku 2000.

Kościół zbudowany jest na planie ośmiokąta a jego ściany są ozdobione mozaikami. Wnętrze otaczają oratoria i kaplice związane z kultem maryjnym. Ich ściany zdobią obrazy przedstawiające wizyty Ojca Świętego w sanktuariach maryjnych całego świata: w Fatimie, Lourdes, Mariazell, Altötting, Częstochowie i Kalwarii Zebrzydowskiej.

W niedokończonym dolnym Kościele Relikwii, wewnątrz marmurowego ołtarza, będą umieszczone relikwie krwi św. Jana Pawła II i obok papieski krzyż pastoralny. Na ścianie obraz przedstawiający Jana Pawła II w otoczeniu polskich świętych, wyniesionych przez Papieża Polaka na ołta-

rze. Są to m.in.: Jan z Dukli, Rafał Kalinowski, Kinga, Brat Albert, Królowa Jadwiga, Siostra Faustyna Kowalska, Edyta Stein, Maksymilian Maria Kolbe, bp Józef Pelczar, s. Urszula Ledóchowska.

W muzeum Jana Pawła II można zobaczyć wiele przedmiotów, którymi się posługiwał Ojciec Święty oraz prezenty przywiezione z wielu Jego podróży apostolskich. Są również rzeźby i obrazy z Jego wizerunkami. Jest też odtworzony pokój Pałacu Arcybiskupów, w którym Papież zatrzymywał się, będąc w Krakowie.

Kolejnym punktem pielgrzymki był Wawel. Po wejściu do Królewskiej Katedry modliliśmy się przy konfesji św. Stanisława Biskupa Męczennika. Potem z wielką grupą ludzi obeszlśmy świątynię i udaliśmy się do podziemi, gdzie są złożone w sarkofagu ciała Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej prof. Lecha Kaczyńskiego i jego małżonki Marii Mackiewicz-Kaczyńskiej. Złożyliśmy również uszanowanie Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu, który spoczywa w krypcie obok.

Przed odjazdem jeszcze spacer po Krakowskim Rynku, krótka modlitwa w Bazylice Mariackiej i powrót do autokaru ulicą Franciszkańską. To tam, pod nr 3, czyli pod słynnym „oknem papieskim”, zbierała się młodzież i domagała się od Ojca Świętego paru słów na dobranoc oraz błogosławieństwa.

Program pielgrzymki był bardzo napięty, jednak to, że udało się nam zrealizować go z nawiązką, zawdzięczamy księdzu Wojciechowi Lange, naszemu opiekunowi, który precyzyjnie wszystko zaplanował oraz przygotował nas duchowo poprzez modlitwę i wspólne oglądanie filmów o treści religijnej. Bardzo mu za to dziękujemy i chwylimy Pana Boga za owocnie spędzony czas.

Teresa Sowińska

Pascha we wspólnocie DA

W tym roku Duszpasterstwo Akademickie „Lux Cordis” postanowiło w sposób szczególny przygotować się do Świąt Wielkanocnych. Z zamiarem właściwego przeżycia nadchodzących dni, 22 marca zebraliśmy się na specjalnym nabożeństwie pokutnym, po którym przystąpiliśmy do świętowania żydowskiej paschy.

Na nabożeństwo składały się: liturgia słowa wraz z homilią, możliwość przystąpienia do sakramentu spowiedzi oraz Komunia Święta. Była to okazja do wyciszenia, refleksji na temat znaczenia nadchodzących świąt oraz zbliżenia się do miłosiernego Boga odpuszczającego nam nasze grzechy.

Po nabożeństwie rozpoczęliśmy Paschę – żydowskie święto obchodzone na pamiątkę wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej.

Na świętowanie składa-

ły się: obmycie rąk i nóg przez kapłana, jedzenie gorzkich ziół, macy wraz z charosem oraz spożywanie wina w odpowiednich momentach uczyty.

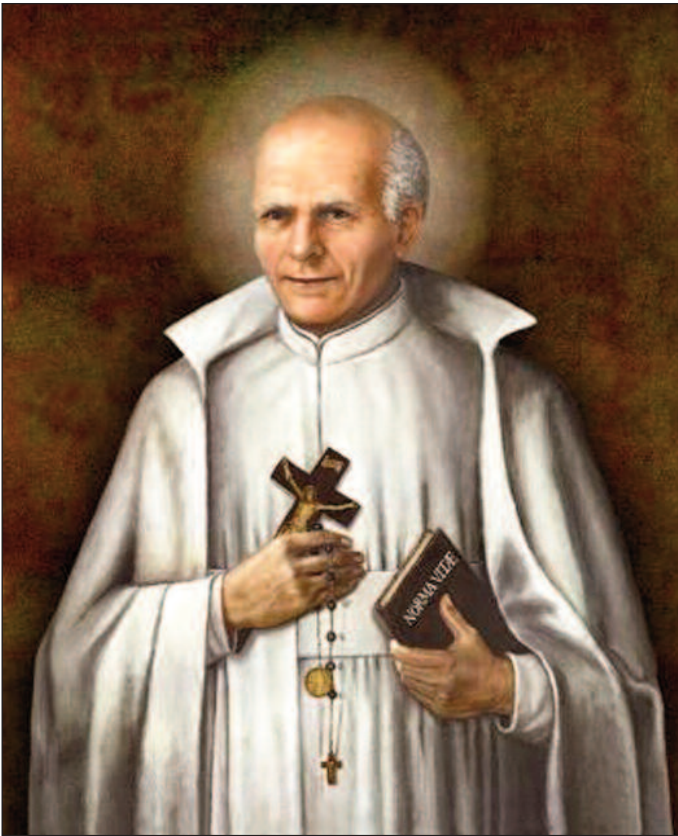
Ksiądz Mateusz przybliżył nam historię Paschy oraz znaczenie każdego z wykonywanych przez nas gestów. Mogliśmy doświadczyć także zmian wprowadzonych przez Chrystusa przygotowującego się do dopełnienia swego posłannictwa.

Odpowiedni nastrój, przyrządzone przez nas potrawy oraz przygotowanie ze strony księdza Mateusza, pozwoliły nam choć przez chwilę poczuć się jak zebrani wokół Jezusa uczniowie.

Agata Milewska

Nowy Polski Święty o. S. Papczyński MIC

W dniu 5 czerwca 2016 r. w Watykanie, odbyła się kanonizacja błogosławionego ojca Stanisława Papczyńskiego MIC, założyciela pierwszego na ziemiach polskich męskiego zakonu – Zgromadzenia Księży Marianów.

Jan Papczyński, urodził się 18 maja 1631 r. w Podegrodziu na Śląsku. W młodości wstąpił do zakonu pijarów, gdzie przyjął imię Stanisław od Jezusa i Maryi. Po 16 latach opuścił ten zakon, by założyć własne zgromadzenie. Za datę początku istnienia marianów, przyjmuje się dzień 24 X 1673 r. Ojcowie marianie pracowali w parafiach i w kościołach, gdzie głosili kazania i szerzyli kult Niepokalanego Poczęcia NMP.

Generał marianów, ks. Andrzej Pakuła MIC, a zarazem postulator w procesie kanonizacyjnym przypomina, że życie ojca Stanisława naznaczone było ogromnymi trudnościami, ponieważ żył w trudnym okresie: „To były czasy potopu szwedzkiego, wojen na wschodzie, ogromnych kataklizmów związanych z epidemiami i zniszczeniami. Ojciec Stanisław we wszystkim tym uczestniczył, kochał Polskę, o nią się martwił, ale równocześnie brał udział w tych wydarzeniach, które naznaczone były właśnie najogólniej mówiąc nędzą i mizérią. Więc dla nas jest to znak ogromnej mocy Pana Boga, który ze śmierci wyprowadza życie”.

Postulator przypomina znamienity fakt z historii Zgromadzenia, które w swych dziejach przeżyło niemalże śmierć. Kiedy po kasacie carskiej w 1909 r. został tylko jeden marianin, to jednak po wstąpieniu bł. ojca Matulewicza zgromadzenie odżyło na nowo. „W jakiejś mierze te etapy życia, śmierci i mocy Bożej, która ujawnia się wobec śmierci, grzechu czy słabości, daje nam Pan Bóg doświadczyć teraz” – mówi ks. Pakuła.

Obecnie Zgromadzenie Księży Marianów spotkać można w kilkunastu krajach świata, m.in. w Brazylii, USA, Kazachstanie, na Filipinach, gdzie pełnią różne posługi: od pracy parafialnej i misyjnej po posługi w sanktuariach. Swoją misję duszpasterską realizują zgodnie z zawołaniem „Za Chrystusa i Kościół”.

Przełożony generalny marianów, powiedział: „bł. ojciec Stanisław Papczyński to święty na trudne czasy, a Jego kanonizacja w czasie trwania Roku Świętego jest nadzwyczajną łaską miłosierdzia, jaką Bóg wyświadczył zgromadzeniu i Kościołowi w Roku Miłosierdzia, jest przypomnieniem o koniecznej wrażliwości na miłosierdzie – nie tylko Boże, ale i to ludzkie, wyświadczone innym; o wrażliwości, którą odnajdujemy w posłudze o. Stanisława”. (...) „Warto tu przypomnieć chociażby jego wielką troskę o zmarłych, którą on sam nazywał «miłością najbardziej bezinteresowną i aktem miłosierdzia, z którego nie ma żadnego zysku», wyświadczanym tym, którzy nam nie mogą pomóc i od których nie możemy się spodziewać wdzięczności. Ten gest czystej miłości jest aktem na dzisiejsze czasy, ale też przypomnieniem, że życie ludzkie nie kończy się na tym świecie, że jest przejściem do innego świata, w którym także są ludzie oczekujący naszej pomocy”.

Ostatnie lata swego życia Ojciec Stanisław spędził na Mazowszu, gdzie zyskał przydomki: „Ojca ubogich” i „Apostoła Mazowsza” wrażliwego na ludzką biedę, pracującego zwłaszcza wśród najniższych warstw społeczeństwa, chłopów i pracowników folwarków. Wlewał nadzieję w czasach, kiedy i ludzie, i ojczyzna doświadczali wielkich trudów”. Pod opieką duchową o. Papczyńskiego byli nie tylko parafianie, ale i wielcy politycy. Ojciec Stanisław był spowiednikiem m.in. hetmana wielkiego koronnego Jana III Sobieskiego (od 1674 r. króla Polski), czy nuncjusza apostolskiego Antonio Pignatello, późniejszego papieża Innocentego XII.

Zmarł w opinii świętości 17 września 1701 r. w Górze Kalwarii pod Warszawą. Już za życia był nazywany „świętobliwym cudotwórcą”, miał bowiem dar proroczy i łaskę uzdrawiania. Został beatyfikowany 16 września 2007 r. w sanktuarium maryjnym w Licheniu Starym.

Ks. Jerzy Owsianka z Elku, proboszcz parafii, na terenie której dokonały się cuda za wstawiennictwem o. Stanisława Papczyńskiego był osobiście zaangażowany w niezwykle wydarzenia. Pierwsze wydarzenie z 2001 roku to cud uznany w procesie beatyfikacyjnym, w którym nieoczekiwanie ożyło dziecko w 7-8 tygodniu ciąży. Cudem w procesie kanonizacji było całkowite uzdrowienie młodej kobiety, której stan zdrowia, spowodowany syndromem ostrej niewydolności oddechowej i związanymi z tym komplikacjami, lekarze uznali za beznadziejny. „To, co dokonało się w ostatnim dniu odmawianej nowenny do bł. o. Papczyńskiego można streścić w następujących słowach: „chora nagle obudziła się, otworzyła oczy, a jej stan widocznie się poprawił. Kiedy następnie dokonano prześwietlenia płuc, nie było widać żadnych śladów zwłóknień, chociaż na poprzednich kłiszach RTG w miejscu płuc były już tylko czarne plamy. Le-

karze mówią, że to niemożliwe, aby zwłóknione płuca się zregenerowały, że to się po prostu nigdy nie zdarza” – stwierdził ks. J. Owsianka.

Do niezwykłych wydarzeń trzeba uznać także fakt dobrze zachowanego po śmierci ciała o. Papczyńskiego. Kiedy ok. 1720 r. otworzono trumnę o. Stanisława, mimo panującej tam wilgoci jego ciało i habit były prawie nienaruszone.

Niezwykłą historię miało także miejsce, gdzie Błogosławiony przeżył ostatnie 24 lata. To Marianki, rezydencja marianów w Górze Kalwarii koło Warszawy. W 1852 r. zakonnicy zostali zmuszeni do opuszczenia klasztoru i kościoła Wierzy Pańskiej. Wierzy, który nosi również drugi tytuł: Opatrzności Bożej, zawsze pozostawał pod Jej opieką – miał opiekunów, ratujących go przed zniszczeniem. Zarówno kościół jak i Górę Kalwarię ominęły pożogi obydwu wojen XX wieku.

W 1952 r. Prymas Polski Stefan kard. Wyszyński przekazał marianom na własność Wierzy i całą parafię w Górze Kalwarii. Dziesięć lat później rozpoczęto remont świątyni. Pod koniec lat 70. wybudowano przy Wierzy nowy dom zakonny dla marianów.

11 grudnia 2015 r. otworzone zostało muzeum poświęcone bł. Stanisławowi Papczyńskiemu. Mieści się przy

kościółce Wierzy Pańskiej na Mariankach, gdzie znajduje się grób Błogosławionego.

W muzealnych salach prezentowana jest postać zakonnika na tle epoki, w której żył. Ekspozycja, podzielona na 9 stref tematycznych, gromadzi różne archiwalia m.in. przedmioty użytkowe, ryciny oraz księgozbiory.

Wśród eksponatów znajdują się XVII-wieczne stroje z okolic Podegrodzia – miejsca urodzenia o. Papczyńskiego. Jednym z cenniejszych zabytków jest napisany po polsku list króla Jana III Sobieskiego do Benedykta Pawła Sapiehy, podskarbiego wielkiego litewskiego z 1687 r., sygnowany pieczęcią koronną króla. Są także zebrane pisma i książki napisane przez Świętego. Dyrektor Muzeum, ks. Jan Rokosz MIC podkreśla, że na podręcznikach retoryki o. Papczyńskiego w szkołach pijarskich uczyły się pokolenia Polaków, m. in. ks. Stanisław Konarski – twórca idei powstania Komisji Edukacji Narodowej. Doceniając dziedzictwo o. Stanisława, Sejm koronacyjny Stanisława Augusta zwrócił się do papieża w 1764 roku z prośbą o jego beatyfikację.

Sw. o. Papczyński jest patronem dzieci nienarodzonych i rodziców pragnących potomstwa. Można więc śmiało nieść Jego wizerunek w pochodach w obronie życia od poczęcia do naturalnej śmierci, jako kolejnego patrona organizacji Pro-Life.

Teresa Sowińska

W obronie życia „Pro-Life”

NIE MA WAŻNIEJSZEJ SPRAWY!

We współczesnym świecie zagrożonym agresją, wojną, terroryzmem, zabijaniem dzieci w łonach matek, prześladowaniami ludzi szlachetnych i wierzących, zwłaszcza chrześcijan, nie ma ważniejszej sprawy niż ochrona cywilizacji życia.

Organizacja „Human Life International – Polska” informuje, że w Niedzielę Miłosierdzia Bożego, łączącą się w 2016 roku z Dniem Świętości Życia, w wielu krajach na całym świecie został ogłoszony bardzo ważny dokument, którym jest „Powszechna Deklaracja o Ochronę Cywilizacji Życia – Meksyk 2016”.

Deklaracja płynie z Meksyku i łączy ona przesłanie Maryi w wizerunku z Guadalupe, z wielką peregrynacją kopii Ikony Częstochowskiej „Od Oceanu do Oceanu” w obronie życia.

Fragmety Powszechnej Deklaracji o Ochronę Cywilizacji Życia – Meksyk 2016:

My, obrońcy życia skupieni w Międzynarodowej Koalicji „Od Oceanu do Oceanu”, prowadzący historyczną peregrynację obrazu Matki Bożej Częstochowskiej przez świat w obronie życia, wsłuchując się w wielkie wezwanie Maryi, Matki Chrystusa, do ochrony cywilizacji życia i miłości we współczesnym świecie;

Stając w obecności Bogurodzicy przed Jej żywym wizerunkiem w Guadalupe na Górze Tepeyac w Meksyku oraz przed wędrującą przez świat Ikoną Częstochowską wraz z towarzyszącym Jej obrazem Chrystusa Miłosiernego;

Ufając, że Maryja, Wielka Patronka Obrony Życia, tak jak objawiła się w Meksyku, aby wyrwać zagubionych

ludzi z okowów cywilizacji śmierci, także dzisiaj ochroni zagrożoną cywilizację życia i miłości;

Dziękując za obecność Maryi, która w Ikonie Częstochowskiej przewędrowała już 165 000 km przez 27 krajów i trzy kontynenty, budząc ludzkie sumienia i wskazując jedyną drogę do ocalenia współczesnego świata;

Wzywamy wszystkich ludzi dobrej woli, aby wsłuchali się w wezwanie Bogurodzicy oraz z wielką miłością i poświęceniem włączyli się w obronę cywilizacji życia i miłości, która obecnie jest bardzo poważnie zagrożona w wymiarze globalnym.

Z Tobą Maryjo, ochronimy nasze rodziny, nasze dzieci i naszą wiarę, Kościół Chrystusowy, pokój na świecie i naszą przyszłość! (...)

Z Tobą, Maryjo, możemy oprzeć się rozpacz i cywilizacji śmierci, które na świat przynosi przeciwnik. Pociągaj nas, abyśmy zanurzyli się w modlitwie różańcowej. Razem z nami wypraszać łaskę Miłosierdzia Bożego, abyśmy z wielką radością i wiarą wołali: „Jezu, ufam Tobie” i wypowiedzieli słowa Koronki do Miłosierdzia Bożego: „Dla Jego bolesnej męki, miej miłosierdzie dla nas i całego świata!”

Dziękujemy Ci Matko!

za: <http://www.hli.org.pl/pl/>

Historia Kościoła w zarysie, cz.-1

Kościół w I wieku

Zesłanie Ducha Świętego i rozpoczęcie działalności

Historię Kościoła rozpoczyna się zazwyczaj od dnia Pięćdziesiątnicy (rok 30 n.e.), w którym nastąpiło Zesłanie Ducha Świętego. Zgromadzonym razem Dwunastu Apostołom zostaje nadana władza i moc, aby stali się głosicielami Chrystusa Zmartwychwstałego i szafarzami Jego dóbr. Mimo wcześniejszego rozproszenia (po śmierci Jezusa), Dwunastu powraca do Jerozolimy i gromadzi się razem w ostatni dzień Święta Tygodni roku 30, gdy dokonuje się Zesłanie Ducha. Od tego momentu rozpoczyna się głoszenie Ewangelii. W imieniu Dwunastu przemawia Piotr, zgodnie z wcześniejszą zapowiedzią oraz wyraźnym nakazem Chrystusa. Świadczenie apostołów opiera się głównie na własnym doświadczeniu – to właśnie im ukazywał się Jezus Zmartwychwstały, dlatego ich wiara została ugruntowana i dlatego oni są powołani do głoszenia tej prawdy. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, iż apostołem mógł być tylko świadek Chrystusa zmartwychwstałego. Jako ostatni dołączył do tego grona Paweł, któremu również ukazał się zmartwychwstały Zbawiciel. Wynika stąd, że Kościół, od samego początku swojego istnienia, przekazuje świadectwo apostołów, natomiast tradycja Kościoła jest w istocie tradycją apostołów.

Początki Kościoła w Jerozolimie

Dzieje Apostolskie opisują różne cudowne czyny i znaki dokonywane przez Dwunastu. Oczywiście jest, że poza znaczeniem bezpośrednim (którym było na przykład uzdrowienie konkretnych osób), dokonywane znaki miały znacznie szerszy wymiar – stanowiły dla ludu potwierdzenie niezwykłej mocy przekazanej apostołom oraz pośrednio stanowiły również potwierdzenie samego Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Należy zauważyć, że przesłanie kierowane przez Piotra do Żydów miało charakter inny niż przesłanie do pogan. Żydzi wierzyli w prawdziwego Boga i oczekiwali Mesjasza, tak więc należało ich jedynie przekonać, że proroctwa spełniły się właśnie w Jezusie, a skazanie Go za bluźnierstwo było błędem. Boska natura Chrystusa ujawniła się poprzez Jego Zmartwychwstanie – dlatego wiary w Zmartwychwstanie, która pociągnęłaby za sobą uznanie Boskiej godności Jezusa oraz uznanie swojej winy za Jego śmierć, wymaga od Żydów apostoł Piotr. Wyłaniający się z tych wydarzeń obraz wskazuje, że centralnym punktem, wokół którego koncentrowały się początki Kościoła, było Zmartwychwstanie, a najważniejszą prawdą, której przyjęcie było nieodzowne do stania się członkiem Kościoła, była prawda o Zmartwychwstaniu.

Pierwsze trudności i prześladowania

W okresie działalności Kościoła pierwotnego przeciwko apostołom zwracają się rozmaite ugrupowania i stronnictwa

Pięćdziesiątnica. Scena Zesłania Ducha Świętego z prawego skrzydła ołtarza Wita Stwosza w bazylice Mariackiej w Krakowie

żydowskie (m.in. faryzeusze, saduceusze), których poglądy były, co prawda, rozbieżne (np. w ich stosunku do mesjanizmu), natomiast stosunek do apostołów – podobny. Wrogość wynikała z zazdrości o wpływy wśród ludu (arcykapłani), mesjańskiego charakteru nauki głoszonej przez Dwunastu (saduceusze), odstępstw od zwyczajów opartych na Prawie Mojżeszowym (faryzeusze). Kościół doznaje zatem prześladowań już na początku swojej misji – nie załamują one jednak jego działalności, wręcz przeciwnie – umocniają ją i ugruntują. W tym samym okresie czasu w łonie Kościoła zaczynają już dochodzić do głosu, pozostające niekiedy w opozycji względem siebie, stronnictwa skupione wokół konkretnych ludzi oraz tradycji. Należy tutaj wymienić przede wszystkim chrystianizm rabinistyczny (związany głównie z osobą Jakuba - „brata Pana”), którego wpływy zanikły jednak w Kościele na przełomie I i II wieku. Istnienie takich stronnictw, których działalność i wpływ stopniowo wygasał, jest dość naturalne i zrozumiałe, gdy weźmie się pod uwagę fakt, że wszyscy członkowie Kościoła byli w istocie konwertytami, tzn. byli członkami rozmaitych grup religijnych, a co za tym idzie, byli oni nasycony różnego typu tradycją, np. rabinistyczną czy esseńską.

Życie wspólnoty w Jerozolimie

Pierwsi chrześcijanie brali nadal udział w życiu religijnym narodu żydowskiego („wszyscy trzymają się gorliwie Prawa”, Dz 21,21). Oznaczało to przestrzeganie Prawa, w tym przepisów dotyczących rytualnego oczyszczania, obrzezania dzieci i przestrzegania szabatu. W szczególności, podobnie jak inni gorliwi Żydzi, apostołowie uczestniczyli w codziennych modlitwach w Świątyni, skupiając się tam razem,

Panorama Jerozolimy, widok z Góry Oliwnej

w swoim gronie, a więc tworząc niejako odrębną grupę, która już w *Dziejach Apostolskich* określana jest greckim słowem *ekklelesia*. Słowo to wskazuje pośrednio, że pierwsi chrześcijanie uważali się nie za jedną z wielu wspólnot, ale za nowy Lud Boży. Znaczenie terminu *ekklelesia* (łac. *ecclesia*) szybko ewoluowało – początkowo oznaczało lokalny kościół w Jerozolimie, następnie używane było w odniesieniu do innych kościołów lokalnych, aby w końcu określać jeden Kościół powszechny stanowiący zbiór wspólnot obecnych w różnych miejscach.

Oprócz uczestniczenia w życiu swojego narodu, chrześcijanie wiodą własne, odrębne życie. Gromadzą się razem w prywatnych miejscach, początkowo w Wieczerniku, ale później także w innych pomieszczeniach. Zgromadzenia te mają charakter eucharystyczny, towarzyszy im modlitwa, „łamanie chleba”, ale także wspólne posiłki. Na podstawie *Dziejów Apostolskich* można wnioskować, że chrześcijanie uczestniczyli wraz z innymi Żydami we wspólnych modlitwach szabatu, a następnie (w nocy z soboty na niedzielę), spotykali się na Eucharystii we własnym gronie. Prawdopodobnie towarzyszyło temu nauczanie we własnym gronie (w formie napomnień mających na celu umocnienie wiary), jednak źródła dotyczące tego aspektu są skąpe, w odróżnieniu od informacji o nauczaniu kierowanym do niewierzących w Chrystusa.

Sama Eucharystia, określana w *Dziejach Apostolskich* jako „łamanie chleba”, następowała w formie oderwanej od uczty paschalnej. Osoba przewodnicząca Eucharystii składała dziękczynienie i błogosławiła chleb i wino, wyciągając ręce i wypowiadając słowa Jezusa z ostatniej wieczerzy. Dokonywano tego bezpośrednio po posiłku lub w oderwaniu od niego. Potem następowały modlitwy i nauczania.

Charakterystycznym aspektem pierwotnego Kościoła w Jerozolimie była wspólnota dóbr („sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby”, Dz 2, 45). Wnoszenie własnego majątku do wspólnoty praktykowano powszechnie, choć nie było to obowiązkowe. Warto

zauważyć, że podobne zachowania miały miejsce już w okresie przedchrześcijańskim, na przykład we wspólnocie z Qumran. Chrześcijanie organizują również służbę na rzecz ubogich, do której wyznaczono Siedmiu, którym przez wyświęcenie apostołowie przekazują część swoich uprawnień (głoszenie nauki, udzielanie chrztu).

Ważny jest również fakt istnienia pewnego zwierzchnictwa w ówczesnej wspólnocie, w której, oprócz obdarzonego szczególnym posłannictwem Piotra, ważne miejsce zajmował Jakub Sprawiedliwy. Oznacza to, że Piotr, Jakub i Jan nie zatrzymują przy sobie kierownictwa lokalnego Kościoła w Jerozolimie, lecz wybierają biskupa, którym zostaje właśnie Jakub Sprawiedliwy (występujący od tego momentu jako spadkobierca władzy apostołowskiej). W ten sposób Piotr pozostaje zwierzchnikiem Kościoła, apostołowie pełnią rolę świadków Zmartwychwstania i depozytariuszy pełni władzy, natomiast dobrani współpracownicy (prezbiterzy) tworzą kolegium, którego zwierzchnikiem jest Jakub.

Piotr Skurski

Jerozolima, wejście do Bazyliki Grobu Bożego

Koncert zespołu „Oktecik”

3 maja b.r. odbył się koncert pieśni patriotycznej w wykonaniu zespołu dziecięcego „Oktecik” ze SP 52 im. Tadeusza Kościuszki w Gdańsku pod kierownictwem p. Katarzyny Kierejszy. Po koncercie można było nabyć płyty CD z utworami wykonywanymi podczas koncertu i w ten sposób datkami wspomóc działalność zespołu.

Próba chóru św. Brata Alberta

Wizyta ks. Infulata Stanisława Zięby

Pod koniec lutego 2016 r. chórzyści naszej parafii przeżyli na swojej próbie miłą niespodziankę. Odwiedził ich ks. infułat Stanisław Zięba, odpowiedzialny za chóry w Archidiecezji Gdańskiej, w towarzystwie ks. proboszcza Grzegorza Stolczyka i księdza Tyberiusza Kroplewskiego. Podczas krótkiej rozmowy ks. Zięba wyraził chęć wysłuchania kilku pieśni w wykonaniu naszego chóru, co też jego członkowie ochotnie uczynili. Spotkali się z wyrazami uznania ze strony miłego gościa, który zaprosił ich, jak co roku, do uczestnictwa we Mszy św. radiowej „Dla tych, co na morzu”. Spotkanie zaowocowało kilkoma wspólnymi zdjęciami wykonanymi przez ks. Tyberiusza.

Sylwia Stankiewicz

Kwesta na „Pola Nadziei”

Jak co roku, tak i tym razem, nasza parafia włączyła się w ogólnopolską akcję „Pola Nadziei”. Celem wydarzenia jest pozyskiwanie funduszy na potrzeby hospicjów oraz propagowanie idei opieki hospicyjnej w społeczeństwie.

Przez całą niedzielę 24 kwietnia wolontariusze ze Szkolnych Kół Caritas ze Szkoły Podstawowej nr 55, Ogólnokształcącej Szkoły Sportowej, Szkoły Podstawowej nr 79

i z Gimnazjum nr 21 kwestowali przed naszym kościołem na rzecz hospicjów w Gdańsku, Sopocie, Gdyni i Pucku. Każdy wspierający akcję otrzymał za przekazany datek kwiat żonkila – symbol nadziei na nowe życie.

Dziękujemy wszystkim wolontariuszom i ofiarodawcom!

ks. Mateusz Konkol

Wystawa o Bożym Miłosierdziu

Z okazji Święta Miłosierdzia Bożego, które obchodziliśmy 3 kwietnia, nasz parafialny Młodzieżowy Komitet Organizacyjny ŚDM przygotował okolicznościową wystawę poświęconą objawieniom św. Faustyny Kowalskiej.

Z plansz umieszczonych po prawej stronie kościoła można dowiedzieć się np. jakie znamy formy kultu Miłosierdzia Bożego oraz porównać wersje obrazu Jezusa Miłosiernego z Krakowa i z Wilna.

Bierzmowanie

20 maja bieżącego roku siedemdziesiąt dwie osoby (głównie gimnazjaliści z naszej parafii) przyjęły sakrament bierzmowania. Udzielił go biskup pomocniczy archidiecezji gdańskiej Wiesław Szlachetka.

Dziękujemy wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do tego, by nasza młodzież dobrze przygotowała się i przeżyła tę niezwykłą uroczystość.

Pierwsze owoce tych działań już można dostrzec... Spośród nowo bierzmowanych mamy bowiem już kilku ministrantów, a i szeregi wspólnoty Lux Cordis się poszerzyły... ;) Bogu niech będą dzięki!

ks. Krzysztof Borysewicz

Pielgrzymka dzieci I-Komunijnych

W środę 8 czerwca 2016 dzieci, które przystąpiły do Pierwszej Komunii udały się na pielgrzymkę autokarową. Pierwszym punktem programu była Msza św. w sanktuarium Matki Bożej Królowej Polskiego Morza w Swarzewie. Po modlitwie dzieci odwiedziły Ocean Park we Władysławowie. Było to spotkanie z największymi wielorybami, przerażającymi rekinami, żółwiami olbrzymimi, delfinami, orkami, oraz czterdziestką innych zwierząt morskich i oceanicznych. Po zwiedzaniu był czas na zabawę dużymi klockami, na rozmowę z małym wielorybem i na kiełbaski z ogniska. Zwiedzanie zakończyło się na placu zabaw, skąd dzieci wróciły już prosto do swoich domów.

ks. Wojciech Lange

Konferencja D.A. „Lux Cordis”

Drugim, oprócz modlitwy, filarem Duszpasterstwa Akademickiego „Lux Cordis” jest formacja. W jej ramach, w kończącym się już roku akademickim 2015/16 studenci zgłębiali wiedzę dotyczącą liturgii Mszy Świętej. Zdobywali ją w cyklu konferencji zatytułowanym: „Mały przewodnik po Mszy Świętej”. Raz w miesiącu ks. Mateusz omawiał poszczególne części Eucharystii oraz starał się wyjaśnić niektóre liturgiczne zawilosci. Ostatnia z konferencji miała miejsce na spotkaniu D.A. 31 maja 2016 r. i nosiła tytuł „Idźcie w pokoju Chrystusa”.

ks. Mateusz Konkol

Spływ kajakowy

Już po raz drugi ministranci wraz z rodzicami zostali zaproszeni na spływ kajakowy. Rok temu wyruszyliśmy ze Straszyna do Gdańska rzekami Radunią i Motławą, a w tym roku wybraliśmy rzekę Piaśnicę. Nasz spływ rozpoczął się na Jeziorze Żarnowieckim, przez które przepływa Piaśnica. Największą atrakcją była możliwość wpłynięcia bezpośrednio do Morza Bałtyckiego w miejscowości Dębki. Po krótkim postoju na plaży i po próbach kajakarstwa morskiego, trzeba było wrócić pod prąd rzeki zmagając się również

z przeciwnym wiatrem. Na szczęście do postoju nie było daleko, a na wytrwałych kajakarzy czekała kiełbasa na grillu.

Była to jednak mała próba przed spływem kajakowym, na który wybierają się nasi lektorzy z młodzieżą z „Lux Cordis” w czasie wakacji (27.06 – 1.07.2016).

Jeżeli ktoś z młodych chciałby dołączyć, to prosimy o kontakt z ks. Wojtkiem.

ks. Wojciech Lange

Domowy Kościół w Gołębiewie

W.M. „Lux Cordis” w Swarzewie

Swarzewo to niewielka miejscowość leżąca nad Zatoką Pucką. Właśnie tam, pod okiem Pani Swarzewskiej, w Sanktuarium Królowej Polskiego Morza, kwiat przymorskiej młodzieży zrzeszonej we wspólnocie Lux Cordis od 10 do 12 czerwca cieszył się ze swojej przynależności do rodziny uczniów Chrystusa. Uskuteczniło się to za sprawą wspólnej modlitwy, refleksji, rozmowom, zabawie i... szeroko rozumianej integracji ;)

A jeśli jesteś w III klasie gimnazjum lub w liceum, możesz dołączyć do nas i samemu przekonać się jacy jesteśmy fajni ;) Zapraszamy na nasze spotkania w poniedziałki (jeszcze tylko 13 i 20 czerwca, bo w wakacje mamy wolne) o 19.15. Dzwonić na domofon: Sala Lux Cordis.

ks. Krzysztof Borysewicz

Przygotowanie do Świątynnych Dni Młodzieży

11 maja przeżyaliśmy wyjątkowe wydarzenie, które wpisało się w nasze parafialne przygotowania do Świątynnych Dni Młodzieży. Po październikowym koncercie, grudniowym forum i wielkopostnej wyjątkowej drodze krzyżowej nadszedł czas na gwóźdź programu: Cum Petro et sub Petro, czyli dlaczego warto być katolikiem? Słowa tej starej maksymy, będące przypomnieniem tego, że ziemskie pielgrzymowanie „z Piotrem i pod Piotrem” (czyli każdorazowym papieżem) gwarantujące nam trwanie w Jezusowym Kościele, wyjaśniali nam nietuzinkowi goście - Ks. Krystian Wilczyński oraz o. Adam Szustak. Młodzi katolicy zmierzli się z pytaniami: czy ma znaczenie to, w jaki sposób wierzę w Chrystusa? Po co papież i hierarchia? Co jest takiego niezwykłego w byciu katolikiem? Jak młody człowiek ma przeżywać swój katolicyzm?

Po wystąpieniu naszych prelegentów wątpliwości już raczej nikt nie ma... ;) Niezwykłym zwieńczeniem spotkania okazała się modlitwa animowana przez młodych katolików, którzy wielbili Eucharystycznego Jezusa w sakramentach - zwłaszcza kapłaństwie, w sakramencie spowiedzi i małżeństwa oraz w Maryi – a więc w tym wszystkim, co charakterystyczne dla naszej katolickiej duchowości.

W modlitwie towarzyszyła nam Schola Lux Cordis znana uczestnikom niedzielnych Mszy św. o 20.00.

Bardzo dziękujemy wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do zorganizowania naszego spotkania.

A fotki mamy dzięki Mateuszowi Metkowskiemu. **DZIĘ-KU-JE-MY!!! ;)**

ks. Krzysztof Borysewicz

Wspólnota „Lux Cordis” w Straszynie

Ubiegły weekend (8-10 kwietnia 2016 r.) upłynął wspólnie Lux Cordis pod znakiem integracji – oba duszpasterstwa: akademickie i młodzieżowe, wybrały się bowiem do Straszyna, aby w tamtejszym domu rekolekcyjnym spędzić trochę czasu na wspólnej zabawie i modlitwie.

Nic nie stało na przeszkodzie, aby na kilka dni odebrać się od codziennych obowiązków i przeżyć miłe chwile w przyjaznym gronie. Obie wspólnoty nie stroniły od możliwości wzajemnego poznania – każdy starał się bowiem, by nie zmarnować szansy na zawiązanie nowych znajomości lub utrwalenie więzi już istniejących.

Wolne dni staraliśmy się wypełnić wspólną rozrywką, na którą składały się m.in. zabawy, gry integracyjne i spacer. Nie należy także zapominać o pysznym jedzeniu, którego mieliśmy okazję spróbować :-)

Oprócz głodu fizycznego zaspokajaliśmy również głód duchowy – sprzyjały temu wspólne Msze św., nabożeństwa oraz adoracja. Pomogło nam to powierzyć Bogu czas naszego wypoczynku oraz przyszłe dni, które upłyną nam pod znakiem nauki, pracy oraz innych codziennych obowiązków.

Wróciliśmy wypoczęci i gotowi na stawianie czoła codzienności. Pozostaje nam czekać na kolejne wspólne wyjazdy! :-)

Agata Milewska

LEDNICA – 2016

Wczesnym rankiem, w sobotę 4 czerwca 2016 r., młodzież z naszej parafii wyruszyła na kolejne już, XX spotkanie młodych „Lednica 2016”. Tegoroczne wydarzenie odbyło się pod hasłem „Amen!”, a związane było z obchodami 1050-lecia chrztu Polski i 800-lecia zakonu Dominikanów. Było to zarazem pierwsze spotkanie bez śp. Ojca Jana Góry OP – założyciela „Lednicy”. Jego osoba była niejednokrotnie przywoływana pod bramą – rybą.

Modlitwa, radość, taniec, śpiew, Duch Święty! – wszystko to, jak zawsze, towarzyszyło uczestnikom spotkania na Polach Lednickich.

ks. Mateusz Konkol

Weekend w Seminarium Duchownym

Podczas trzech dni, począwszy od piątkowego popołudnia do niedzieli (11-13 III), nasi lektorzy mieli okazję uczestniczyć w życiu seminaryjnym. Dwudziestu chłopaków w różnym wieku przyjechało w piątek do Gdańskiego Seminarium Duchownego, by poznać życie seminaryjne: wczesna pobudka, wspólna modlitwa, posiłki, wykłady, a także sport, czyli zwyczajne kleryckie życie, stało się ich udziałem.

Na stronie internetowej www.gsd.gda.pl klerycy napisali: „Dla nas kleryków, świadectwo wiary młodych ludzi to cenne i ubogacające doświadczenie. Mamy wrażenie, że wielu z nich, choć biorą pod uwagę drogę kapłańską, w normalnym świecie, po prostu o tym nie mówi. Tutaj mieli możliwość rozmowy z osobami, u których bez problemu znajdują zrozumienie. Powołanie to sprawa bardzo osobista, wynikająca z relacji z Bogiem. My natomiast, nie zamierzamy ich wciągać do seminarium, chcemy im tylko pomóc w podjęciu decyzji, pokazując im jak żyjemy”.

Te trzy dni wyciszenia i skupienia młodzieży męskiej w GSD zakończyły się niedzielą Eucharystią, podczas której uczestnicy „Weekendu w seminarium” służyli przy ołtarzu Archikatedry Oliwskiej razem klerykami.

ks. Wojciech Lange

Zakończenie roku formacji w D.A. „Lux Cordis”

Czerwiec to dla studentów z Lux Cordis czas wytężonej pracy związanej z zaliczeniami i sesją egzaminacyjną, ale i moment podsumowania rocznej formacji w duszpasterstwie akademickim. W sobotni wieczór 11 czerwca zorganizowaliśmy więc tradycyjne ognisko w pobliskim Parku Reagana. Naszemu spotkaniu towarzyszyły kiełbaski, gitara i wspólny śpiew :-)

Na czas wakacji spotkania we wspólnocie młodzieżowej i studenckiej zostają zawieszane – teraz koncentrujemy się na przygotowaniach do Światowych Dni Młodzieży w Krakowie, a po letnim wypoczynku wracamy do regularnego trybu.

ks. Mateusz Konkol

Wiosenne wydarzenia w Kościele polskim i niemieckim

Bliskie sąsiedztwo Niemiec i Polski sprawia, że oba kraje niejednokrotnie uczestniczą we wspólnych wydarzeniach religijnych. Należy do nich na przykład Droga Krzyżowa młodzieży ze Zgorzelca i Görlitz ulicami obu miast w okresie Wielkiego Postu, tym bardziej że po niemieckiej stronie Nysy Łużyckiej znajduje się unikatowa replika jerozolimskiego Świętego Grobu z XV wieku, leżąca na europejskim szlaku Via sacra. Z tego właśnie powodu obszar ten nazywany jest też serbołużycką Jerozolimą.

replika jerozolimskiego Świętego Grobu w Görlitz (w tle)

Serbołużycanie, mimo że mieszkają na terenie Niemiec, są ludnością rdzennie słowiańską, której niepisaną stolicą jest Bautzen (Budziszyn). Jako Słowianie mają więc wiele zwyczajów podobnych do naszych, m.in. zwyczaj zdobienia wielkanocnych jajek.

W każdy weekend Wielkiego Postu organizują w innej miejscowości swojego regionu tradycyjny jarmark wielkanocny, podczas którego serbołużyckie zespoły ludowe tańczą i śpiewają, a gospodynie w regionalnych strojach zdobią różnymi metodami wydmuszki z jajek, które można tam od razu u nich kupić. Jajka te wieszane są potem w Niemczech na gałęziach krzewów w przydomowych ogródkach bądź w mieszkaniach na poświęconych w Niedzielę Palmową gałązkach.

niemieckie ogródki świąteczne przystrojone malowanymi jajkami

W piątek poprzedzający Wielki Tydzień młodzież z Görlitz organizuje zawsze – podobnie jak młodzież z wszystkich innych niemieckich miast – ekumeniczną uliczną Drogę Krzyżową, która łączy wówczas całe, tak bardzo zróżnicowane pod względem religijnym, społeczeństwo niemieckie. Co roku odbywa się ona pod innym hasłem i w związku z tym nieco inna jest także zawsze jej trasa. Tegorocznej Drodze Krzyżowej w Görlitz przyświecało pytanie „Gdzie jesteś, człowieku?“, a nieliczna grupa młodzieży, którą stanowili głównie kandydaci do bierzmowania, szła ulicami swego miasta do tych miejsc, które zazwyczaj omijane są szerokim łukiem albo ukryte przed wzrokiem ludzi. Na każdej z ośmiu wybranych stacji młodzież czytała fragment bardzo ciekawych rozważań, podczas których prezentowała także dopasowane do nich tematycznie, oryginalne zdjęcia z jerozolimskiej Via Dolorosa. Po krótkiej modlitwie śpiewaliśmy potem wszyscy jedną z piosenek religijnych.

malowanie jajek na jarmarku wielkanocnym w Niemczech

procesja w Niedzielę Palmową w Görlitz

W Niedzielę Palmową katolicy z Görlitz zbierają się na placu przed katedrą św. Jakuba, gdzie miejscowy biskup odczytuje najpierw stosowny fragment Ewangelii i święci przyniesione przez wiernych palmy w postaci bukietów z zielonych gałązek i kwiatów, po czym wszyscy w procesyjnym orszaku udają się do kościoła, by wziąć udział w uroczystej sumie. Tego samego dnia w niedalekiej polskiej Legnicy rusza po południu spod miejscowej katedry Marsz dla Życia i Rodziny, którego uczestnicy po pokonaniu kilku kilometrów ulicami miasta docierają do kościoła MB Królowej Polski. Tegoroczny, ósmy już marsz zakończył się tam wykonaniem przepięknego oratorium zatytułowanego „Ogłaszamy Miłosierdzie”, a przygotowanego przez dwóch znanych muzyków, Pawła Bębenka oraz Huberta Kowalskiego, którzy sami także uczestniczyli we wspomnianym marszu oraz oratorium.

Początek maja tego roku również obfitował w niecodzienne wydarzenia kościelne. W niedzielę 1 maja motocykliści z całego Podhala zjechali się do Sanktuarium Maryjnego w Ludźmierzu, które od kilku lat jest już bazyliką mniejszą, aby od mszy św. rozpocząć swój kolejny sezon. W pobliskim Ogrodzie Różanym na olbrzymim terenie rozmieszczone są kapliczki przedstawiające wydarzenia wspomniane we wszystkich czterech częściach Różańca św., a pośrodku nich stoi wielki pomnik św. Jana Pawła II, którego podhalańscy motocykliści obrali za swojego patrona. Przed tym właśnie pomnikiem delegacja motocyklistów złożyła wieniec i zapalone niebieskie znicze, po czym wszyscy uczestnicy zlotu przejechali przed nim na swoich maszynach z włączonymi klaksonami, składając w ten sposób hołd temu wielkiemu człowiekowi.

Święto 3 maja obchodzone jest co roku szczególnie uroczysto na Jasnej Górze. Po przedpołudniowej mszy św. z udziałem Episkopatu Polski, podczas której odnawiane są Śluby Jasnogórskie, wieczorem odgrywany jest hejnał, po którym przy dźwięku bijących dzwonów na wałach odbywa się procesja eucharystyczna zakończona wieczorną mszą polową i niecodziennym Apelem Jasnogórskim, podczas którego wartę w kaplicy trzymają trzy różne kompanie wojska polskiego. Następnie z placu pod wałami ośmiu przedstawicieli różnych grup (m.in. duchowieństwa, sióstr zakonnych, młodzieży i miejscowych władz) oddaje po jednym strzale z historycznych armat wojskowych. W tym roku pojawiły się w tym dniu jeszcze dodatkowe akcenty związane z 1050-tą rocznicą Chrztu Polski oraz ŚDM. W szklanych ga-

blotach w Sali Rycerskiej można było zobaczyć oryginał Aktu Zawierzenia Narodu Polskiego MB Częstochowskiej oraz listu papieskiego Pawła VI z okazji 1000-lecia Chrztu Polski w 1966 roku. Przy drodze wiodącej do klasztoru zawieszono również historyczne zdjęcia z obchodów tamtej rocznicy w różnych miastach Polski. Na wałach porozwieszano natomiast ogromne zdjęcia z wielojęzycznymi wersjami hasła ŚDM sprzed 25 lat, które odbyły się właśnie w Częstochowie. O tegorocznych ŚDM przypomina nam przede wszystkim wiszący nad wejściem do Kościoła Mariackiego w Krakowie elektroniczny zegar, który wyświetla codziennie nie tylko dni, lecz nawet godziny, minuty oraz sekundy, jakie pozostały jeszcze do rozpoczęcia tego wydarzenia.

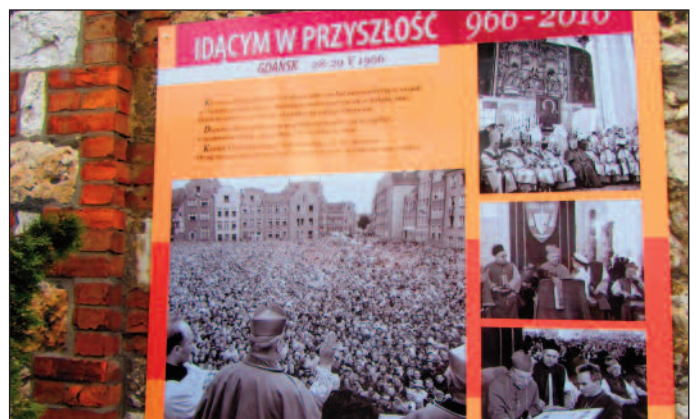
Tekst i zdjęcia: Ewa Wojaczek

Jasna Góra, uroczyste salwy armatnie w dniu 03.05.2016

milenijny akt zawierzenia narodu polskiego NMP

zdjęcia z obchodów 1000-lecia Chrztu Polski w Gdańsku na jasnogórskich murach

Intencje do Św. Brata Alberta

* Kochany Bracie Albercie, dziękując za istnienie Zgromadzenia Sióstr Rodziny Betańskiej proszę o dary Ducha Świętego dla każdej Siostry na czas rekolekcji i całe życie.

* Święty Bracie Albercie, proszę o zdrowie dla Dominika i potrzebne łaski dla Rodziny.

* Święty Bracie Albercie, wraz ze wszystkimi świętymi w niebie, dziękując za wszystkie otrzymane dary, proszę o dalsze łaski i dary o Ducha Świętego, dla Rodziny: o Boże błogosławieństwo, miłość, mądrość oraz cierpliwość i męstwo w trudnościach.

* Kochany Bracie Albercie, proszę o przemianę naszego życia, o uzdrowienie relacji w Rodzinie. Proszę za wszystkich, którzy nam pomagają.

* Święty Bracie Albercie, za Twoim wstawiennictwem i Św. Jana Pawła II proszę o potrzebne łaski dla syna Andrzeja, Synowej Katarzyny i całej Rodziny o pełną miłości gościnność. Polecam córkę i jej Rodzinę. Proszę też za zmarłego męża, zmarłych z Rodziny i dobroczyńców.

* Święty Bracie Albercie, wspieraj w posłudze duszpasterskiej naszych Kapłanów i Siostry Betanki.

* Święty Bracie Albercie, dziękuję za życie moich bliskich. Proszę Cię o dalszą opiekę dla nich na każdy dzień i wszelkie potrzebne łaski. Proszę za naszą Parafię, naszych Kapłanów, Księżę Biskupów i potrzebne łaski dla sióstr zakonnych.

* Święty Bracie Albercie, proszę Cię o dary rozeznania dla spowiedników.

* Kochany Bracie Albercie, dziękuję z całego serca za łaski, które nam wypraszasz: za zdrowie, o które dalej proszę i szczęśliwe powroty z podróży. Bardzo proszę o światło Ducha Świętego i dobre przygotowanie do Sakramentu pokuty, dobrą spowiedź. Pomagaj nam żyć zgodnie z przykazaniami Bożymi i kościelnymi.

* Święty Bracie Albercie, proszę o dalsze łaski i pomoc w bardzo trudnych i ciężkich chwilach. Wyprasza dla mnie i całej Rodziny łaskę pokory i cierpliwości oraz posłuszeństwa woli Bożej.

* Ukochany św. Bracie Albercie, proszę o Boże błogosławieństwo i opiekę, wiarę, nadzieję, radość, pokój, siły i zdrowie dla Mamusi i Rodzeństwa.

* Święty Bracie Albercie, proszę Cię za misjonarzy o pomoc w ich pracy misyjnej.

* Drogi Święty Bracie Albercie, proszę Cię o Miłosierdzie Boże dla moich najbliższych, by uczestniczyli w niedzielnej Mszy Świętej i przystąpili do sakramentu pokuty. W miesiąc po śmierci mojej Kochanej Bratowej Zofii proszę dla niej o wieczne zbawienie.

* Święty Bracie Albercie, z pokorą proszę o wiarę, nadzieję, miłość, zdrowie uwolnienie z nałogów, łaski Boże i środki do życia dla Asi, Anny, Piotra i Adama – z wiarą Asia.

* Ukochany św. Bracie Albercie, z pokorą proszę o: uwolnienie z nałogów, spowiedź i Komunię Świętą, wiarę miłość i pokój w sercu dla Adama.

* Ukochany św. Bracie Albercie, z proszę o wstawiennictwo u Boga za osoby chore z naszej parafii o umocnienie w cierpieniu i uzdrowienie jeśli taka wola Boża, a szczególnie za chorą Krystynę.

* Święty Bracie Albercie, proszę za Kapłanów i Siostry Betanki oraz nowe powołania z naszej parafii do Kapłaństwa i zakonu.

* Ukochany św. Bracie Albercie, z pokorą proszę o Boże błogosławieństwo i opiekę, wiarę, radość, pokój, zdrowie i miłość, uwolnienie z nałogów dla Piotra w Dniu Urodzin.

* Kochany Święty Bracie Albercie, polecam Ci wszystkich moich dobroczyńców i ich bliskich.

* Ukochany św. Bracie Albercie, proszę o zdrowie, siły i Twoje wstawiennictwo u Boga dla Ojca Świętego Franciszka. Wyproś

dla nas łaski do dobrego przeżycia Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie.

* Święty Bracie Albercie, proszę o pokój na świecie i w każdym ludzkim sercu.

* Święty Bracie Albercie, wyprasza Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla pań i panów podejmujących różne prace w naszej parafii.

* Ukochany św. Bracie Albercie, proszę o rozwiązanie trudnej sprawy w Rodzinie, o miłość i pojednanie, pomoc i ratunek dla nas.

* Święty Bracie Albercie, proszę o powrót do zdrowia dla Bogumiły i szczęśliwą jej operację. Proszę za lekarzy i cały personel szpitala.

* Święty Bracie Albercie, proszę za Twoim wstawiennictwem o potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej na każdy dzień dla Aleksandry, Jej rodziców, dla Syna z żoną i ich dzieci oraz o prowadzenie dla Elżbiety i pomoc w rozwiązywaniu trudnych spraw rodzinnych. Naszym zmarłym wyprasza przebywanie w Królestwie Bożym w Niebie.

* Składamy podziękowanie za otrzymane łaski za wstawiennictwem Świętego Brata Alberta i prosimy o dalsze potrzebne łaski dla Marii i Jana oraz całej Rodziny z obu stron, a szczególnie dla mamy Anieli.

* Święty Bracie Albercie, proszę o łaskę odrodzenia duchowego wsparcie i opiekę Matki Bożej nad naszą rodziną, a szczególnie dla Andrzeja, Katarzyny, Natalii, Mateusza, Hani, Julii, ich Rodziców, dziadków i mnie. Zmarłym wyprasza niebo.

* Święty Bracie Albercie, opiekuj się naszą Parafią, błogosław naszemu Księdzu Proboszczowi i naszym kapłanom i Siostram. Wyproś dla nas wszystkich umocnienie w wierze, nadziei i miłości. Wspieraj nas swoją modlitwą.

* Patronie naszej parafii, Kochany św. Bracie Albercie, proszę Cię o niebo dla zmarłej świętej pamięci Krystyny Bardziszewskiej.

* Święty Bracie Albercie, proszę o modlitwę za Księdza Arcybiskupa Tadeusza Gołowskiego.

* Święty Bracie Albercie, proś Boga Ojca o łaskę życia wiecznego dla zmarłych z rodziny, kapłanów, osób konsekrowanych i dobroczyńców naszej parafii oraz za dusze w czyścicu cierpiące.

* Święty Bracie Albercie, wyprasza potrzebne łaski dla moich bliskich oraz dla pani Aliny, Grażyny, Urszuli, Elżbiety i Łucji.

* Święty Bracie Albercie, proszę o modlitwę za świętej pamięci Jerzego, Andrzeja, Krzysztofa, Pawła i Jadwigę, Edmunda i Janinę.

* Bracie Albercie dziękuję z całego serca za łaski, które mam wyprosiłeś. Szczególnie proszę o Miłosierdzie Boże dla moich bliskich.

* Ukochany św. Bracie Albercie, proszę o pomoc i ratunek dla nas!

* Święty Bracie Albercie, proś Boga o zbawienie wieczne dla wszystkich zmarłych z rodziny.

* Święty Bracie Albercie, proś Boga Ojca o łaskę życia wiecznego dla zmarłych z rodziny: męża, Rodziców, Dziadków obojga stron, krewnych, przyjaciół, dobrodziejów.

* Święty Bracie Albercie, Święty nasz Patronie, proszę o modlitwę za świętej pamięci Jerzego, Andrzeja, Cecylię, Pawła i Jadwigę, Edmunda i Janinę.

* Święty Bracie Albercie, dziękuję za Twoją pomoc dla mnie i moich bliskich: za Rodziców, dzieci, wnuki i wszystkich, którzy okazali mi swoją miłość. Proszę dla nich o codzienną opiekę.

s. Lidia

WŁĄCZENI DO WSPÓLNOTY PRZĘZ CHRZEST ŚWIĘTY:

Bartosz Jarosław Wierzbicki	13.03.2016 r.
Jan Szulc	13.03.2016 r.
Alan Jacek Merchel	13.03.2016 r.
Olivier Biernacki	13.03.2016 r.
Mikołaj Grzegorz Gałdyn	27.03.2016 r.
Kajetan Zieliński	10.04.2016 r.
Wiktor Ludant	10.04.2016 r.
Aleksander Kuczyński	10.04.2016 r.
Jakub Wasilewski	17.04.2016 r.
Pola Kołakowska	24.04.2016 r.
Iga Zuzanna Jeremowicz	24.04.2016 r.
Nikodem Chmieliński	8.05.2016 r.
Michalina Atamańczuk	8.05.2016 r.
Oliwier Przydatek	22.05.2016 r.
Dominik Józef Zimiński	24.05.2016 r.
Zuzanna Łucja Langmesser	29.05.2016 r.

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA ZAWARLI:

Mariusz Kordowski i Katarzyna Wanda Józwiszyn	28.03.2016 r.
Bartosz Michał Krause i Klaudyna Maria Kasproicz	13.05.2016 r.
Paul Damian Poltorak i Sibel Poltorak	14.05.2016 r.
Daniel Krzysztof Rybakowski i Aleksandra Głombiowska	20.05.2016 r.

JUBILEUSZE 50-LECIA SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA:

Teresa i Adolf Choinka	27 marca
Bogumiła Gerard Boike	9 kwietnia
Maria Edward Kłos	10 kwietnia
Krystyna i Władysław Migdał	13 kwietnia
Magdalena i Józef Wódkowscy	24 kwietnia
Łucja i Władysław Czarniak	1 maja
Teresa i Paweł Masiota	11 czerwca

POWOŁANI DO WIECZNOŚCI:

Śp. Piotr Adamowicz, lat 58	Śp. Marianna Cegielka, lat 89
Śp. Alicja Skotnicka, lat 86	Śp. Teresa Czabočko, lat 81
Śp. Daniela Guziewicz, lat 87	Śp. Bogdan Rogowski, lat 74
Śp. Mieczysław Jurczyński	Śp. Alicja Kielak, lat 92
Śp. Irena Prusator, lat 84	Śp. Zbigniew Jarliński, lat 75
Śp. Henryk Woźniak, lat 77	Śp. Janusz Kotkowski, lat 64
Śp. Krystyna Bardziszewska, lat 79	Śp. Stanisława Kozłowska, lat 94
Śp. Genowefa Młodzianowska, lat 70	Śp. Feliksa Nowacka, lat 86
Śp. Stanisław Golla, lat 78	Śp. Stanisław Grochowalski, lat 64
Śp. Wanda Kukieła, lat 82	Śp. Jadwiga Turzyńska, lat 74
Śp. Anna Lokowandt, lat 68	Śp. Jan Teodorski, lat 94
Śp. Stanisław Komorek, lat 76	Śp. Harry Wiśniewski, lat 74
Śp. Krystyna Bryńczak, lat 67	Śp. Alfred Szuldrzyński, lat 71
Śp. Zofia Grzędzińska, lat 80	Śp. Jan Rojek, lat 78
Śp. Edward Piech, lat 65	Śp. Ludwika Szynaka, lat 73
Śp. Ewa Tarasow, lat 75	Śp. Edward Szramka, lat 80
Śp. Roman Dziadek, lat 71	Śp. Maria Czarnecka, lat 74
Śp. Krzysztof Wesołowski, lat 68	Śp. Joanna Król, lat 50
Śp. Jerzy Gwozdz, lat 75	Śp. Kazimierz Czerwiński, lat 67
Śp. Wiktor Kuropatwa, lat 74	Śp. Zbigniew Karpowicz, lat 70
Śp. Krzysztof Żarliński, lat 72	Śp. Andrzej Zalewski, lat 49
Śp. Margot Borkowska, lat 81	Śp. Brunon Murglin, lat 85
Śp. Jadwiga Sarnowska, lat 73	Śp. Janina Ciok, lat 76
Śp. Maria Olszewska, lat 80	Śp. Jan Młynek, lat 94
Śp. Cecylia Siemaszko, lat 74	Śp. Maria Czajkowska, lat 75

Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

Odeszła do wieczności Pani Krysia pracująca w naszym kiosku parafialnym.

Mszę św. w intencji śp. Krystyny Bardziszewskiej odprawiliśmy w dniu 23 marca. Uroczystości pogrzebowe odbyły się na Cmentarzu Łostowickim w Gdańsku. Panie Miłosierdzia, świeć nad Jej duszą!

JUBILEUSZE 25-LECIA SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA:

Katarzyna Bartłomiej Miller 27 marca

JUBILEUSZE 60-LECIA SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA:

Barbara i Józef Milżyńscy 3 kwietnia

JUBILEUSZ 65-LECIA SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA:

Bogusława i Paweł Hallmann 27 kwietnia

„Głos Brata” – pismo wydawane przez parafię pod wezwaniem św. Brata Alberta, adres: 80-395 Gdańsk, ul. Olsztyńska 2, tel. 058 556 42 40, e-mail: albert@diecezja.gda.pl, www.bratalbert.com.pl

Opiekun redakcji – ks. Tadeusz Polak. Redaguje zespół. Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów. Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca.

Listy do redakcji prosimy składać w punkcie sprzedaży prasy katolickiej przy kościele parafialnej.

Opracowanie graficzne, skład i przygotowanie do druku: Teresa Sowińska. Korekta tekstu: Anna Jaśkowiak.

Informacje parafialne: Marcin Smoszna. Zdjęcia: Mirosław Jaśkowiak, Ryszard Magulski, ks. Mateusz, ks. Tyberiusz, ks. Wojciech, ks. Krzysztof, ks. Tadeusz, młodzież oraz zdjęcia z archiwum parafii. Okładka: Andrzej Sowiński.

JEDENASTA ROCZNICA ŚMIERCI ŚW. JANA PAWŁA II

fol. Wojciech Milewski

W rocznicę śmierci Jana Pawła II już po raz trzeci kilkadziesiąt osób zgromadziło się w przymorskim parku przy pomniku polskiego Papieża i zasłużonego dla naszej niepodległości amerykańskiego prezydenta Ronalda Reagana. W spotkaniu zorganizowanym przez Stowarzyszenie „Godność” modlitwę Regina Coeli poprowadził ks. Marek Płaza. Odczytano także kilkuminutowy fragment homilii Jana Pawła II, wygłoszonej w 1999 roku na sopockim hipodromie. „Nie dajcie się zastraszyć tym, którzy proponują grzech jako drogę prowadzącą do szczęścia. Człowiek nie zazna nigdy szczęścia kosztem drugiego człowieka, niszcząc jego wolność, deptając jego godność i hołdując egoizmowi”.

PRACE BUDOWLANE

Trwają prace związane z nowym oświetleniem sufitowym w naszym kościele. Fachowcy montowali przygotowane wcześniej aluminiowe moduły. Krzyż, który będzie znajdował się nad naszymi głowami, powoli nabiera kształtów. Trwają także prace przy oczyszczaniu dachu świątyni z nalotu, który powstał w wyniku opadów. Czyszczeniu poddany został również murk okalający teren kościelny. Jest to przygotowanie do zafugowania ogrodzenia.

PROCESJA BOŻEGO CIAŁA NA ULICACH NASZEGO OSIEDLA

